STARGATE ODYSSEY

EPISODA 1-05
„CRIMSON SKIES“

VERZE: SCÉNÁŘ v1,0
Délka:
54 stran

Námět:
Raynor
Kalen

Scénář:
Nameless
Raynor
stalker

Dále spolupracovali:
Kalen

Korekce:
Arana

Hrají:
N/A

2007 Homer Productions - ve spolupráci s SG1.cz.
Stargate, Stargate SG-1, Stargate: Atlantis are properte of MGM/UA. Stargate, Stargate SG-1, Stargate: Atlantis are the property of MGM/UA. This script is written for entertainment purposes only, and no money has exchanged hands. This materal may not be reproduced without expressed permission of its authors. SGO.eu is an unofficial fan site.

POJMY PRO ČTENÍ:

TEASER

FADE IN:

VOJENSKÁ NEMOCNICE, EAST LONDON, ZEMĚ

Jsme uvnitř čistého, vcelku útulného nemocničního pokoje. Kamera zabírá celou místnost, určenou pouze pro jednoho pacienta a pomalu se blíží k lůžku s pacientem. Je zde postarší muž. Jeho tvář je zkroucená ve výrazu neuvěřitelné bolesti, v očích se mu zračí nepřítomný výraz. Nevydává ani hlásku, i když mu ze všech tělních otvorů pomalu vytékají potůčky krve. Spolu s ním jsou v místnosti ještě tři další osoby.
Kamera jakoby pluje po místností a zabírá jednu postavu po druhé. Muž v zářivě bílé vojenské uniformě, zírající z okna na západ slunce a dvě sestřičky. Jedna z nich připravuje injekci, do které právě nasává průzračnou tekutinu. Pomalu se blíží k trpícímu muži, něžně ho chytá za ruku a něco mu šeptá do ucha. Výraz jeho tváře se pomalu uvolňuje a z očí mu začínají téct slzy smíchané s krví. Snaží se něco říci, dělá mu to obrovské problémy, ale podaří se mu do ucha ošetřovatelky zašeptat nesrozumitelnou odpověď. Ošetřovatelka vstává a pohlédne na muže stojícího u okna.

OŠETŘOVATELKA1: Můžeme pane, plukovník souhlasí.

Muž pouze neznatelně přikývne a dál zírá z okna. Je vidět, že jeho tělo je napnuté a ruce svírá v pěst. Ošetřovatelka pokývne na svou kolegyni, ta bere injekci a píchá její obsah do kapačky vedoucí k pacientovi. Jeho tvář se zcela uvolňuje, zatímco mu z očí po chvilce vyprchává všechen zbývající život. Plukovník S. J. Du Preez právě zemřel.
Sestřička promluví k muži u okna, majoru **E. M. KEKANOVI**.

OŠETŘOVATELKA 1: Bylo to pro něj vysvobození.

KEKANA (povzdych): Já vím… (pauza) Ale stejně si připadám jako vrah.

Major se poprvé odvrátí od okna. Na muže s takovou hodností je překvapivě mladý. Jeho černá, dobrosrdečná tvář však je nyní zkroucena do podivné grimasy vyjadřující smutek, strach a únavu zároveň.

OŠETŘOVATELKA 1 (oponuje): Pouze jste mu dopřál pokojný odchod bez ještě většího utrpení. Dali jsme mu obrovskou dávku morfia, nic necítil. Umírat na ozáření je strašlivé…

KEKANA (pohnutě): Jak jsou na tom ostatní dole?

Major pokyne směrem k podlaze.

OŠETŘOVATELKA 1: Je to hrůza. Všechny, co měli oslabenou imunitu, čeká podobný osud. Když to přišlo, byla smrtelná i obyčejná rýma.

Major polkne a skloní hlavu. Přejede si dlaní po pleši.

KEKANA: Jaké očekáváte ztráty?

Ošetřovatelka sklopí zrak.

OŠETŘOVATELKA 1: Zatím jsme hospitalizovali dva tisíce, někteří se z toho snad ještě dostanou, ale následky budou trvalé. Díky bohu za ty kryty.

Druhá ošetřovatelka zatím přikryla plukovníkovo tělo a chystala se ho odvézt.

KEKANA (nahlas): Moment.

Na to vyndal z kapsy znak Jihoafrického letectva. Devíticípou hvězdu na modrém pozadí se zlatým orlem uprostřed a přiložil ji na hruď mrtvého plukovníka.

KEKANA: Co s ním teď uděláte ?

Major kývne na plukovníkovou tělo.

OŠETŘOVATELKA2: Spálíme ho, jako ostatní. Máme tu stovky nakažených a nechceme riskovat ještě nějakou epidemii.

Sestřička postřehla výraz odporu, který se zračí v Kekanově tváři.

OŠETŘOVATELKA2: Je mi líto, musí to tak být.

Major se naposledy dlouze podíval na svého velitele a přešel ke dveřím, kde se zastavil.

KEKANA (pohnutým hlasem): Dobře, odvezte ho, ale tohle si sakra nezaslouží.

Kekana si otřel čelo a nasadil si modrou čepici se znakem letectva, kterou měl dosud v podpaží a vešel do chodby.

FADE OUT

ZNĚLKA

Znělka začíná nápisem, mottem celého seriálu, a potom pokračují v rychlém sledu scény z předchozích dílů.

EVERY ODYSSEY HAS A STORY…

Kamera putuje stálou rychlostí kolem trupu Odyssey. Můžeme vidět, co nachází před plavidlem. Odyssey se plnou rychlostí, kterou může vyvinout, blíží k jižnímu pólu Země, dále vidíme kus Austrálie.
Z railgunových pozic na hřbetě lodí vylétávají krátké dávky mířící někam dozadu, stejně jako před kamerou občas proletí žlutý pulz zbraní Hat'aků.

IVANOVOVÁ (mimo záběr, ruský přízvuk): Vyšleme k Zemi dvě rychlé lodě. Goa'uldi je budou pronásledovat, pokud se dostanou dostatečně blízko Antarktidě, budou proti nim vystřeleny drony, a to dá raketové obraně okno k likvidaci obsazené Antarktické zbraně.

Střih
Záběr z Gummyho pohledu těsně po katapultování se nad Indickým oceánem. Objeví se prudká bílá záře. Nejprve je jedna, ale potom se k ní přidávají další, až je ozářena celá scéna. Hlavice typu Mark IX. dopadají na Antarktickou základnu.

TURNER (mimo záběr): Tak to už není vo co bojovat, ne? Když celou planetu pokryje ten jaderný mrak.

Střih na můstek Odyssey.

RADHA (nahlas): Byli jsme zasaženi. Několik dronů trefilo motory. Ztratili jsme podsvětelné motory!

SHEEHAN (mimo záběr, křičí): Jdeme dolů!

Střih. Záběr shora, vidíme Gummyho, jak leží na dně záchranného člunu. Je vzhůru a dívá se upřeně na oblohu. Přichází větší vlna, která s ním tvrdě hodí. Gummy se probouzí z letargie a šplhá ze dna člunu. Posadí se a bere do ruky vysílačku.

GUMMY (do rádia): Tady poručík Wrigley ze Spojené zemské flotily, slyší mě někdo? Příjem.

Z vysílačky se ozývá jen šum. Střih.

IVANOVOVÁ: Podívejte se na tohle.

Admirál podá Radkovi složku s fotkami. Zelenka si vrací na oči brýle a složku otevírá. Střih.
Záběr ze Zelenkova pohledu, vidíme, že jsou to fotky Země. Je to série rychle za sebou vyfocených záběrů, kde je pohled na poloostrov Zadní Indie a Jihočínské moře, nízká orbita. Nic zvláštního, až se na čtvrté fotce v pořadí objeví velmi blízko HP okno, dále z něj vystoupí Hat'ak, vidíme, že ten Hat'ak chvíli postál na místě a za dalších pár fotek vstoupí do HP. Na další fotce po vstupu jsou udělané lihovým perem tři kroužky, které zvýrazňují objekty, jež po sobě Hat'ak nechal.

IVANOVOVÁ (mimo záběr): Tohle vyfotila výzvědná nákladní loď před několika hodinami. (odmlka) Goa'uldi mají šest dnů Zemi na milost a nemilost a dělají tohle. Chci tedy vědět, co to dělají.

ZELENKA: Nevím. Zeptal bych se Jaffů. Ti by to mohli vědět.

Střih.
Záběr shora, asi 50 metrů ode dna moře, na kterém Odyssey sedí. Z lodi už jdou vidět jen nejasně blikající navigační světla. Střih.

RADHA (šeptá, mimo záběr): nejsme na tom tak špatně.

PIERSON (mimo záběr): Ano, máte pravdu, vůbec na tom nejsme špatně. Vzduch nám dojde za 6 dnů a možná nemáme energii na to, abychom nastartovali. Natož se zvedli.
Střih.

Jsme v jedné ze zasedacích místností ve velícím středisku, záběr na Liu, která sedí u admirála Ivanovové, dále jsou tam dva další důstojníci a plukovník Samuels.

LIU (překládá): Díky této taktice lze docílit kapitulace planety, která nemá být úplně zničena. Tyto zbraně…

IVANOVOVÁ: Co, co ty zbraně dělají?

Liu se na židli opře a prsty si ťuká do nosu, jak přemýšlí. Potom se na její tváři rozlije směs poznání a zděšení.

LIU (rozrušeně): Ty zbraně spalují atmosféru.

Kamera zabírá vnitřek UH-60 Blackhawk, modifikovaného armádou JAR pro záchranné operace na moři. Na tváři strašně vypadající poručík Wrigley leží zajištěný na nosítkách a starají se o něj dva afričtí medici.

GUMMY (z rádia): Díky za pomoc.

Detail na tváře mediků, vidíme, že jsou napjatí a Gummyho úsměv neoplácejí.

MEDIK (z rádia): Neděkuj, protože za pár dnů si možná budeš přát, abys tam zemřel.

Na to se Gummy pokládá zpátky na lehátko a zavírá oči. Kamera couvá z vrtulníku, až ho úplně opouští (CGI). Vrtulník provádí prudký obrat a uvolňuje tak výhled kameře. Vidíme, že Blackhawk letí směrem ke dvěma lodím, které plují vedle sebe směrem k zapadajícímu slunci. Důležité ale je, že mezi oběma loděmi je na provazech upevněna a pomalu tažena Odyssey. Střih. Kamera je 30 000 km od planety, vidíme celou polokouli Země, jejíž východní část je již osvětlena Sluncem. Ale jen na krátký okamžik, protože do záběru vstoupí rychle se pohybující Ha'tak a zakryje celou Zemi. Záběr se propadá do tmy.

FADE OUT

ZNĚLKA STARGATE ODYSSEY SEASON 1
HUDBA*: **S-33 Leaves Port** (1:43) Z OST U-571 RICHARDA MARVINA*

OPENING IN

Odyssey. Záběr na Thora ve strojovně Odyssey, říkajícího Carterové, že lidé ze Země jsou Pátou rasou.

Paříž. CGI. Vidíme směrem na jihovýchod z druhého stupně věže. Všechno se utápí v rudé barvě z klesajícího slunce. Dlouhý stín Eiffelovy věže dopadá na Martova pole, která jsou plná kráterů, těl a vojáků. Hvězdná brána je obklopena štítem. Z oken Ecole Militare směřuje k bráně střelba. Co je ale nejhorší, celou levou část města od Martových polí zaujímá křižník Ori, třída Cyclop, stejná, jaká poprvé proletěla superbránou. Křižník je o více jak dvě stě metrů vyšší než Eiffelova věž a doslova vyplňuje třetinu záběru.

Joint Stargate Command. Částečně CGI. Vidíme podzemní nového komplexu hvězdné brány. Rozlehlou místnost, podobnou té z NORADu. Na jedné straně je velká řídící místnost s obrazovkami na konci, na druhé straně podobně rozlehlá místnost plná vojáků, tanků, scorpionů a railgunů… a hvězdné brány. Nad ní je logo UNATSEC, včetně typického ‚A' symbolu Tau'ri. Vidíme zde také DHD připojené k počítači.

Orbita Země. CGI, externí záběr na zboku Freedom trhanou explozemi a proudy dronů.
Jednotlivé části lodi explodují nebo jsou rvány explozivní dekompresí. Nakonec vyletí jeden proud dronů z můstku do vesmíru a my vidíme, jak můstek exploduje do vesmíru.
Střih. CGI, externí záběr zdálky. Všech jedenáct pozemských lodí je rváno na kusy proudy dronů a jedna po druhé se rozpadají nebo explodují do shluku trosek.

Nad Epsilon Eridani. Vidíme oslepující oranžově-rudou záři slunečního povrchu, který vyplňuje polovinu obrazovky. Druhou polovinu vyplňuje vesmír. I na nebi se ale vyjímá gigantická rudá koronální smyčka, stoupající milióny kilometrů nad povrch hvězdy. Součástí celé scény je (a bude) i tetelení atmosféry hvězdy. Teploty jdou do tisíců stupňů. CGI.
V pravém horním roku se najednou objeví hyperprostorové okno, a z něho vyskočí malý objekt. Krátce poté se objeví okno znovu. **Vyletí z něho Odyssey.** (zlom v hudbě)
Záběr zezadu na Odyssey a Alexandra směřující pod palbou k nepřátelské flotile. Jejich štíty se pod náporem přesnější palby prohýbají. CGI. Obě

lodě směřují dále od kamery. Pod nimi rudý oceán plasmy, nad nimi monumentální rudá koronální smyčka.

Záběr zepředu na zamračeného plukovníka **Roberta Piersona** sedícího na otřásajícím se můstku Odyssey. Dívá se dopředu.

Nevadská poušť se spoustou komplexů a hangárů okolo, několik runwayí; spousta světel. Na západě je ještě modrá záře po zapadajícím slunci. Vidíme základnu v Groom Lake, neboli Oblast 51, hlavní dok pozemské flotily. K tmavě modrému se vznáší deset různých majestátních lodí. Několik lodí třídy Deadalos, třídy Prométheus a několik nových podpůrných, menších lodí třídy Yakami a dvě vlajkové velké lodě třídy Ajax. Jednou z Ajaxů je i EJF Freedom. „Kamera“ se mírně třepe a krajem se line hluk lodí stoupajících k čistému blankytnému nebi.

Záběr na **Radhu Kaushal** sedící na svoji konzoli na můstku Odyssey. Dívá se do kamery.

Nad Epsilon Eridani. Vidíme zblízka velkou pyramidovou loď, spodem směřující k pozemské flotile. Najednou se velmi blízko jejího trupu otevře hyperprostorové okno a z něho vyletí shluk F-302. Záběr na ně zazoomuje a zaostří. F-302 rychle proletí kolem hrany spodku lodi.

Záběr na **Curtise „Gummy“ Wrigleyho** v oranžové letecké kombinéze s helmou v kokpitu. Je zpocený.

Tollana. Rozlehlá místnost s kruhovým půdorysem a uprostřed místnosti je hvězdná brána. Ne však antická, ale postavená Tollány. Zelenka na ni zasvítí baterkou a díky tomu se odhalí i řada dalších cest vedoucích do kruhové místnosti. Vchod, kudy přišla naše výprava, je jen jeden z několika.

Záběr na **Liu Yulan** stojící v protichemickém obleku u tollánské brány v podzemí Tollany. Její obličej je osvícen modrým světlem kombinézy.

New York. Záběr na budovu OSN se zvedne k nebi, odkud přilétá masivní oranžový puls a dopadne doprostřed Manhattanu. Následuje prudká bílá oslnivá záře jasnější než slunce, krátce na to hluboký zvuk dopadu, načež se kamera začne naklánět do boku. Z centra dopadu, z toho oslnivého místa, se ven šíří tlaková vlna beroucí sebou všechno, co jí stojí v cestě.

Záběr na doktora **Radka Zelenku** stojícího před bránou v bývalém SGC v Cheyennské hoře. Brána za ním je aktivována.

8. podlaží bývalého SGC. Vidíme velkou železobetonovou místnost kruhového půdorysu, na průměr zhruba 15 metrů. Na jedné straně je vstup do tunelu, dost velký, aby jím mohla projet auta. Na druhé straně je několik vstupů do samotného patra, podobných chodbám z SGC. V celé místnosti se ostře bojuje. Na silnici stojí hummery, railguny kropí vstup z hlavního tunelu, obránci se kryjí za žebrováním i jinde. Z ústí hlavního tunelu útočí davy křižáků Ori, občas je mezi nimi i několik Jaffů. Vbíhají do místnosti a opětují palbu. Stěny se pod náporem pulsů i projektilů drolí a místnost je hodně zaprášená.

Záběr na majora **Josepha Griffitha**, Griffith má zamazaný obličej a přebíjí svoji pušku.

Pohled z dálky na tollánskou hvězdná bránu, postavenou na jakoby starobylém podstavci a osvětlenou u svých pat. Celá scenérie je zalitá do rudé barvy. Brána se s hučením aktivuje a jednotlivé chevrony zapadají na místo, a když zapadne poslední chevron, červí díra se otevře s charakteristickým hučením

a kowashuu. Na bráně se aktivuje štít ne nepodobný tomu na Atlantis. Světlo červí díry nám ukazuje, že od podstavce brány se line udržovaná cesta lemovaní stromy, vidíme i část tollánského iontového kanónu.

Záběr na udiveného **Bryna** sedícího na panelu v kokpitu teltaku.

V záběru vidíme vzdálený Hat'ak a na pozadí Zemi s Jižním pólem. Hat'ak neustále střílí, a to směrem na kameru. Do záběru náhle vstupují z opačného směru dávky z railgunů a pár raket, potom se objevuje Odyssey, která prolétá nad kamerou.
Obraz se zaplní bílou září a kamera se začne oddalovat. Bílá záře „kawooshu" zajede do horizontu hvězdné brány a zmodrá na její klasickou barvu. Kamera se dále oddaluje, až vidíme celou bránu a pod ní se objeví nápis STARGATE ODYSSEY.

OPENING OUT

AKT 1:

FADE IN

EXT. EAST LONDON, ZEMĚ – SLUNEČNÝ DEN

Nápis ‚O 2 DNY POZDĚJI'.

Jsme u východu z nemocnice, kde právě zastavuje vojenský džíp. Na místě řidiče vidíme mladého černošského poručíka. **PORUČÍK** otvírá dveře na místě spolujezdce a mává na někoho vedle vchodu. Kamera se k postavě přiblíží. Jedná se o ošklivě popálený obličej, posetý puchýři a náplastmi. S trochou představivosti v něm rozeznáváme obličej **GUMMYHO**.

PORUČÍK (pozitivně): Poručíku Wrigley, prosím nastupte si, odvezu vás na základnu.

Gummy se vydává k autu a potřásá si rukou s poručíkem, při detailnějším záběru vidíme, že Gummy má puchýře i na zápěstí. Gummy drží v ruce pouze propouštěcí papíry.
Detailní záběr na hlavičku papírů – vévodí jim nápis:
DATUM PROPUŠTĚNÍ: 20. ÚNORA '11.

GUMMY: Zdravím, poručíku –

PORUČÍK (s úsměvem): Nkhangweleni.

Potom, co uviděl Gummyho výraz, se poručík nahlas rozesmál a pokračoval.

PORUČÍK: Myslím, že radši zůstaneme u poručíka, nebo mi říkejte Same.

GUMMY (také s úsměvem): Jo, to asi bude lepší… Same. Mě můžete zase říkat Curtisi nebo Gummy. Jak daleko je to na základnu ?

Mezitím Gummy nasedá do džípu. Záběr na oba dva.

PORUČÍK: Jenom kousek. (pauza) Poležel sis?

GUMMY (úsměv): Jo, čtyři dny na popáleninovém oddělení a všichni ti závidí, jako by jsi se flákal… (pauza) Kriste, vždyť se sotva udržím na nohách.

Střih. Auto se rozjíždí po téměř prázdné ulici a projíždí okolo vybíleného obchodu s potravinami. Gummy se na něj se zájmem podívá.

GUMMY: Jak to vlastně vypadá se zásobami potravin ?

PORUČÍK: Sebrali jsme všechno, co se dalo ze všech obchodů, aby se nevyrabovalo jen mezi pár vyvolených, kteří by to potom prodávali. Všechno nekontaminované jídlo je teď na základně v jednom z hangárů. Lidé dostávají jídlo na příděly, ale dost těžce se to kontroluje, o to se, až na výjimky, starají místní policejní složky.

Záběr ven z jedoucího džípu. Vidíme několik civilistů zafačovaných po celém těle do hadrů, různých oblečení. Vstupují dovnitř svého několikapatrového domu. Nesou řadu kýblů s vodou a plastové tašky.

Záběr se vrátí na poručíka.

PORUČÍK: Tohle je bohatá čtvrť. Rozvážejí jídla do několika center ve městě. Máme jich tu pět. Jedno z nich je poblíž Agulhasu – tak se jmenuje naše základna. S vodou naštěstí nemáme problémy, většina nebyla výrazněji kontaminovaná a máme funkční čističku – díky bohu.

Střih, džíp vyjede z ulice s domy, projede kolem kamery a směřuje k mostu. V dáli na nebi vidíme obrovský tmavě modrý mrak zakrývající třetinu oblohy. Je vidět, že pomalu směřuje pryč. Povrch mraku je však hladký.

PORUČÍK (mimo záběr): Měli jsme vlastně štěstí, že nás ten mrak jenom škrtnul a odklonil se. Kapské město to schytalo víc. (pauza) Bohužel nemůžeme nijak pomoct, jsme závislí zcela sami na sobě, jako stát ve státě.

Gummy pozvedl obočí, překvapen vyčerpávajícími informacemi, a podíval se na hodinky, kde svítil údaj 15:30, pak se podíval na silnici a po okolí, něco se mu nezdálo, na takovou dobu zde téměř nikdo nebyl, přitom už byli dávno v hloubi města, kde se měli procházet celé davy, a pak mu to došlo.

GUMMY: Zákaz vycházení?

PORUČÍK: Je vydáno důrazné doporučení, aby lidé nevycházeli ven od 7 do 17 hodin. Nám černejm to tak moc nevadí, myslím ten ozón, ale vy bílý to snášíte hůř.

Podíval se na puchýřovitého Gummyho a zasmál se.

GUMMY (pobaveným tónem): Hele! Sem zvědav jak bys vypadal ty, kdybys trčel několik dní v moři a slunce ti nonstop fritovalo obličej.

SAM (pobaveně): Asi jako připálený černoch, ale pořád bych na tom byl lépe než ty.

Jen co to dořekl, odbočil z hlavní silnice a vjel na Poontonský most, kde se mu rozprostřel pohled na moře a řeku, oddělující město na dvě části. Základna Agulhas se rozkládala na menší z nich.

EXT. ZÁKLADNA AGULHAS, EAST LONDON, ZEMĚ

Auto se Samem a Gummym projíždí kolem několika hangárů, až se nakonec zastavuje před rozlehlou budovou, kde už na Gummyho čeká uvítací výbor, skládající se z jeho kolegů a přátel **Lori Ann** a **Brendana ´Mola´ Sloana**. Chybí jen **Hank Murray**. Džíp zajíždí do stínu vrženého budovou.

Střih. Mole zatím pozoruje Gummyho jak vystupuje z auta a zdraví se se Samem. Ten krátce na to odjíždí.

MOLE (pobaveně): Ježiš, chlape, ty ale vypadáš. Ses nám trošku připekl.

Střih na Curtise. Gummy se obrátí na Ann a stejným tónem odvětí.

GUMMY (pobaveně): No nevrazila bys mu? Vidím ho pět sekund a už mě štve. Na tohle musí mít člověk vysokou ...

Lori Ann rozpřáhne ruce a obejme opatrně Gummyho, jako by mu stiskem nechtěla ublížit. Ann přikročí ke Gummymu a obejme ho. Gummy objetí příjme a na moment zavládne ticho. Na to Gummy zasyčí bolestí. Ann se od něho spěšně odtáhne. Kamera na ně na okamžik zazoomuje.

ANN (potichu): Jsem ráda, že jsi zpátky. Báli jsme se o tebe.

GUMMY: Jo, já jsem rád taky. Všude je líp než se plácat uprostřed oceánu.

ANN (poplašeně): Jsi v pořádku ?

GUMMY : Jo, jen to ještě bolí jako čert. (pauza) Myslel jsem, že vás už neuvidím.

Gummy se na Ann usměje a podívá se na Mola.

ANN: Když jsme přišli o Odyssey, museli jsme přistát, kde to jen šlo.

Gummy kývne, ví, co se stalo.

GUMMY: Prý jsme přišli o dva, Kinga a Browna.

Ann neochotně kývne. Nastane další tichý okamžik.

GUMMY: Kde je vůbec Hank?

Mole pokrčí rameny a odvětí.

MOLE: Co já vím? Říkal, že si potřebuje ještě něco strašně důležitého zařídit, ale měl by se k nám za chvíli připojit. Snad ti není líto, že tě nepřišel taky pozdravit?

Ann se podívala na Mola ostře.

ANN: Nech toho. Zaprvé na to nemáme čas a za druhé to vážně moc vtipné není.

Pak znovu promluvila na Gummyho.

ANN: Major Kekana říkal, že jen co přijedeš, tak za ním máme zajít a Murray tam bude taky. Týká se to zásobování.

MOLE: Slyšel jsi ji, chlape, nemáme čas, musíme za šéfem.

Pomalu se vydají kupředu.

GUMMY: Major Kekana?

MOLE: Jo, velitel Agulhasu. Náš velitel.

Mole pak poplácal Gummyho po rameni, ten sykl, ale nic neřekl. Posléze se všichni tři otočili a vešli do budovy.

INT. AGULHAS, VELITELSKÝ BUNKR

Střih, všichni tři procházejí labyrintem chodeb, až se zastaví před dveřmi s přelepeným nápisem. Záběr zezadu.

INT. AGULHAS, KEKANOVA KANCELÁŘ

Záběr zevnitř ven. V místnosti převažuje dřevo. Dřevěný vytesávaný stůl, stojící netradičně na pravé straně bokem ke dveřím, dřevěné police a vlastně i stěny jsou obloženy dřevem. Naproti dveřím je okno s výhledem na vrtulníkovou přistávací plochu s několika BK117.
Všichni tři pomalu vstoupí dovnitř. Kamera je snímá zevnitř. Opatrně vchází do místnosti, první jde popálený Gummy.
Střih, záběr z Gummyho pohledu. Všímá si několika zarámovaných fotografií položených na polici u dveří. Podívá se více doprava a vidí stojícího Murraye a sedícího majora Kekanu. Murray se na něho usměje.
Střih, záběr zboku. Murray se nadšeně dívá na Gummyho, podává mu ruku. Gummy ji rychle stiskne, taky se usmívá. Hank přiloží druhou ruku a potřese mu oběma z nich.

MURRAY (nadšeně): Ty jeden mizero!

GUMMY (pobaveně): Je dobrý vidět známý tváře… (pauza) Neměli bychom to nechat, až tu nebudou…

Gummy kývne směrem ke Kekanovi. Murray se zarazí a pootočí se zpátky k Kekanovi.

MURRAY: Majore, představuji vám poručíka Wrigleyho, velitele zelené letky Odyssey.

Gummy popošel vpřed a natáhl ruku. Kekana se za ty dva dny nijak nezměnil, jen kruhy pod očima se zvýraznily. Zůstal sedět a jen na Gummyho kývl a souhlasně zabručel. Gummy pomalu stáhl ruku zpátky a zůstal stát.

KEKANA: Vítejte na základně poručíku. (nadechne se) Půjdu rovnou k věci. Dnes byl přepaden konvoj s jídlem směřující do centra, které označujeme jako Becca. Bylo zabito pět našich mariňáků. Zřejmě to spáchala nějaká militaristická skupina, která to jídlo nejspíš výhodně prodá.

Kekana se odmlčel a podíval se na každého v místnosti zvlášť. Kamera se podívala spolu s ním. Pak se záběr vrátil zpátky.

KEKANA: Vím, že jste všichni piloti a s tímhle nemáte moc zkušeností, nicméně situace je vážná, ne-li přímo kritická - všem lidem v oblasti Becca jsme rozhlasem a ampliony oznámili, aby se přesunuli do oblasti Anele, to je tady poblíž základny, kde si naberou zásoby jídla na příští týden, ale už tak nemáme dost lidí na to, abychom je všechny ohlídali, proto potřebujeme vás, abyste udrželi pořádek.

Záběr se zaměří na Murraye, který se otočí směrem ke Gummymu.

MURRAY: Zelená letka má nyní pět pilotů, rudá jen tři. Technici opravili naše třistadvojky, takže flákání skončilo. Dostanete všichni několik Hammerů a v případě, že se naši útočníci znovu ukáží, shodíte to na ně.

Gummy se zarazil. Zkřivil popálené čelo.

GUMMY: Hammerů? Ty přece nejsou naváděné.

MURRAY: Proto major Kekana zvolil k podpoře vás, 302 mají VSTOL vlastnost, takže by to mělo být dostatečně přesné.

GUMMY: Co když budou v oblasti civilisté?

KEKANA: Tohle je jediná možnost, nemáme dost mariňáků, aby prohledali nebo zajistili okolí města, vrtulníky potřebujeme jinde, přesné bomby musíme šetřit. To je všechno, pánové. Na Anele se hlaste v 18:00.

MURRAY: Zatím si můžete odpočinout.

Gummy a ostatní se pomalu otočili, Ann otevřela dveře a vyšli ven na chodbu.
Pomalu vychází ven z místnosti a jsou všichni čtyři o samotě. Záběr zdálky.

MOLE (ironicky): Vítej zpátky v bandě…

GUMMY (ironicky): Příjemných lidí… (pauza) Kde je můj pokoj?

ANN (ironicky): Vznešená otázka.

GUMMY: OK, tak v čem mám vlastně lítat?

Gummy rozhazuje rukama.

GUMMY: Sestřelili mě, nebo si nevzpomínáte?

INT. HANGÁR, AGULHAS, EAST LONDON

Záběr těsně u trupu na F-302. Kamera se dívá dopředu na poškrábaný povrch stíhačky, vidíme i runway venku. Pomalu se sune po povrchu k nápisu pod pilotní kabinou - HOOK.

GUMMY (mimo záběr): Komu patřila?

Střih, záběr na Gummyho, Ann a Mola spolu s ušpiněným technikem v zelené kombinéze. Technik ukáže prstem směrem ke stíhačce.

TECHNIK: Zemřel na ozáření, když přes nás šel mrak z jihu. (pauza) Doufám, že si ji užijete.

Gummy popojde směrem ke stíhačce. Vypadá, jako by chtěl něco říct, ale nakonec si to rozmyslí a změní téma. Otočí se k technikovi.

GUMMY: Poletí do večera?

TECHNIK: Může letět třeba hned. (pauza) To je poslední volná, co tu máme, alespoň zatím.

GUMMY: Jo…

Zezadu se ozve Mole.

MOLE: Hlavně ji nezruš jako ty tři předtím!

Detailní záběr na znepokojený obličej technika.
Střih, Gummy se otočí a všimne si výrazu technika. Projde okolo něho a plácne ho po rameni. S ostatními piloty pomalu odchází z hangáru.

GUMMY: Jsem veterán. Žádný strach.

Technik pár sekund počká a dívá se stále znepokojeně směrem ke kameře. Piloti zatím dojdou dostatečně daleko. Technik si pro sebe jen dodá –

TECHNIK (potichu): Tady to zase někdo přehnal se sunarem…

INT. UBIKACE PILOTŮ, ZÁKLADNA AGULHAS, EAST LONDON, ZEMĚ

Záběr do menší betonové místnosti s několika dvojpatrovými. Panuje zde přítmí. Na postelích leží několik dalších pilotů.
Otevřou se dveře a dovnitř vstoupí Mole následovaný Gummym a Ann. Gummy drží batoh se svými věcmi.

MOLE: Tak, a tady bude plakat nad mými vítězstvími.

Gummy ho lehce udeří do zad. Jeden z pilotů ležících na posteli se zvedne. Kamera na něho zajede.

PILOT: Nováček?

Pilot pozoruje Gummyho obličej.

PILOT: Vylil se ti na ksicht smažený sýr?

Mole k němu popojde a kopne do postele.

MOLE: Musíš ho omluvit, tady v jižní Africe je to samej buran.

PILOT: Hej! (vstává, na Gummyho) Odkud seš?

Mole projde okolo, k Pilotovi přichází konečně Gummy.

GUMMY: Z Odyssey.

Gummy projde dále a podívá se na spodní palandu. Nahoře spí jeden z dalších pilotů, v uchu má sluchátko. Gummy se otočí k Ann.

GUMMY (nadšeně): To je Smith…!

ANN: Hlavně ho nebuď, má za sebou dvě směny. Na místě by tě zabil.

Gummy ukáže na spodní pryčnu. Pak se otočí k Ann.

GUMMY: Je to volný?

ANN: Už pár dnů jo…

Gummy se nadechne, pochopil, co tím myslela. Bez dalšího dramatického vzrušování si na palandu hodí batoh.
Střih, záběr na jihoafrického pilota. Poškrábe se na čelisti a dívá se na Gummyho.

PILOT: Tak z Odyssey, jo? (koukne na Mola) Kolik má tady pan Fritol sestřelu?

Okolo jihoafrického pilota projde Ann a postrčí ho do hlavy. Nerušeně projde dále okolo kamery.

ANN: Mluvíš s nadřízeným.

Záběr na Mola.

MOLE: Má jich více než ty a méně než já. (pauza, nadsázka) Konečně vám žabařům někdo může ukázat, jak vypadá létání!

Záběr na Gummyho. Jen se na oba dva krátce podívá a sklopí hlavu. Vytahuje věci z batohu. Oblečení, spodní prádlo.
Detail na ono malé sluchátko.

GUMMY: Co to je?

Záběr na Mola.

MOLE: Tohle? Tichý alarm, alespoň teda tichý pro nás ostatní, co ho nechceme slyšet.

Zpátky na Gummyho, který pokračuje ve vybalování.
Střih na jihoafrického pilota.

PILOT (ironicky): Jasně, naučíte nás lítání. Proto jste asi dostali dneska večer za úkol hlídat auto s jídlem, že jo.

Pilot si nerušeně znovu lehne.
Záběr na ustaraný obličej Gummyho. Hryže si ruby dásně, nad něčím přemýšlí.

EXT. GARO

Vidíme uvozující záběr na pozemskou kolonii Garo, známou také jako P3X-636, CGI. Je den. Kromě starého města s pyramidou, kde kdysi pobýval Daniel Jackson, závislý na sarkofágu, jsou zde také celé nové bloky budov

pozemských kolonistů – s krychlovou budovou uprostřed. Blízko kameře jsou na letišti pozemské lodě, vidíme jeden Prometheus a dvě menší lodě třídy Yakami. V pozadí jsou mohutné zalesněné kopce. Nebe je bez mráčku.

INT. VOJENSKÁ UBYTOVNA, GARO

Záběr přejíždí od dveří po malé místnosti se špinavými zdmi a prkennou podlahou. Na zemi leží nějaké oblečení a malý pletený kobereček, v rohu stojí dřevěná židle. V protější stěně je vsazeno menší okno, jehož polopropustným sklem proudí dovnitř jen úzký pruh bílého světla, které dopadá na kovovou vojenskou postel. Pod tmavou dekou leží napůl přikrytá žena, v níž záhy poznáváme Liu.

Mírný hudební doprovod se mění, slyšíme útržky jakési řeči – projevu admirálky Ivanovové. Některá slova jsou sotva slyšitelná, jiným je rozumět zcela zřetelně. Týkají se speciálního protokolu o použití zakázaných zbraní. Některé pasáže se opakují se vzrůstající hlasitostí.

Záběr několik vteřin sleduje neklidně spící Liu. Když hlasitost slov dojde nejvyšší síly, Liu se s mírným škubnutím probudí a vše ztichne.
Kamera sleduje, jak ze sebe pomalu shrnuje pokrývku, vidíme, že je oblečena ve vytahaném tričku a krátkých šortkách. Držíc se za hlavu se posadí a záběr se stáčí mírně doleva, čímž odhaluje noční stolek s převrácenou skleněnou lahví. Liu si povzdechne a otráveně se hroutí zpět na vrzající postel.

Krátký, po stranách zamlžený flashback z baru, kde popíjí, a následně z noční ulice, Liu drží láhev a s kýmsi se u zdi líbá, pak sama odchází.

Opět záběr na Liu, zdá se, že usíná. V tom se ozve hlasité zabušení na dveře a hlas se zřetelným přízvukem.

HLAS (udýchaně): Liu, otevři, slyšíš mě? To jsem já.

LIU (otráveně z postele, s rukou na čele): Radku?! Jak jsi mě tu… Zatracený čipy… Nech mě být!

ZELENKA: Liu, prosím tě, otevři, potřebuju s tebou mluvit.

Kamera sleduje okraj Zelenkova obličeje s brýlemi a kus dveří. Žádná odpověď nepřichází.

ZELENKA (hlasitěji): Liu?

Doktor sevřenou pěstí zabuší na dveře.

ZELENKA (skoro řve): Liu otevři sakra ty dveře!

LIU (otráveně): Hmm.

Slyšíme uvnitř vrzání a několik kroků. Zaharaší klíč v zámku, dveře se otevřou dovnitř a Liu si se Zelenkou pohlédnou do očí. Liu je rozcuchaná, má tmavé kruhy pod očima. Zelenka o kousek ustoupí, protože z ní cítí alkohol. Vidíme, že na sobě nemá uniformu, nýbrž jen kapsáče a hnědou mikinu s nějakým nečitelným nápisem.

LIU (stále otráveně): Co chceš?

Zelenka se zatváří trochu udiveně, možná od své kolegyně takové vyštěknutí nečekal. Neváhá však už ani vteřinu a rychle se snaží nastínit důvod své návštěvy.

ZELENKA: Povolali nás s majorem Griffithem na misi ven ohledně…

Liu ani nenechá Zelenku domluvit a rázně jej přerušuje.

LIU: Nikam nejdu.

ZELENKA: Ale tahle mise je…

LIU (křičí): Seru na všechny mise! Co je tohle za život? Mám tu sedět v týhle smradlavý díře a čekat, až mi tam venku někdo prostřelí hlavu? (pauza) Sakra proč to nikdo nechápe? Všichni tu dělaj, jako by se nic nestalo, jako by se šlo na normální obyčejnou misi, pokecat s přáteli, uzavřít obchod… Tohle přetváření… Dyť nám vzali Zemi a kdo s tím kurva co nadělá?!

Záběr na Radka. Je potichu, ale dívá se na stále na ni.
Střih zpátky na Liu.

LIU (nahlas): Mám jít ven a vyskloňovat před hordou křižáků Terra Atlantum, Terrae Atlanti, Terrae Atlanto….?

Liu udělá krok vpravo a otočí se bokem napodobujíc Jaffu mířícího tyčovou zbraní. Promluví křečovitě hlubokým hlasem, který se k ženě jejího vzezření zoufale nehodí. Zelenka stojící mezi dveřmi jen poněkud vyděšeně přihlíží.

LIU (hluboce jako Jaffa): To jsou tři pády, šikmooká, antičtina jich má šest!

Liuin Jaffa napodobí zvuk výstřelu a naznačí ve vzduchu zpětný ráz tyčové zbraně, odfrkne si a narovná se. Doktor Zelenka si posune brýle více na nos, nadechne se, jako by chtěl něco říct, ale pak si to rozmyslí. Liu se potácivě odebere k posteli, uchopí prázdnou lahev na nočním stolku, přitiskne si ji k ústům a převrátí, aby dopila i poslední kapičku. Pak pohlédne na Radka a s kamenným pohledem nesouhlasně zakroutí hlavou.
Zelenka si povzdechne, mírně pokrčí rameny a otočí se ke dveřím. Pomalu je otevře udělá krok. Naposledy se ohlédne. Kamera se stočí zpět k Liu. Drží v rukou prázdnou láhev a vypadá to, že je psychicky úplně na dně. Z výrazu v jejích očích se dá vyčíst jen naprostá apatie. Zelenka za sebou tiše zavře.

EXT. VÝDEJNÍ CENTRUM ANELE, EAST LONDON, ZEMĚ

Podvečer, slunce už téměř zapadlo za horizont. Vidíme slabě osvětlený sklad, ke kterému přijíždějí čtyři vojenské nákladáky. Zvuky jsou utlumeny a kamera pomalu jede podél nákladních vozů. První je nacpaný pestrobarevnými krabicemi, ve druhém jsou jen šedé krabice. Třetí obsahuje konzervy se vším možným a posledním je cisterna. Kamera se pomalu otáčí a my vidíme vysokou betonovou zeď chránící výdejní centrum. Z vozů seskakuje rychle deset vojáků, každý je vybavený samopalem R5 se zásobníkem na 35 nábojů. Dva rychle přibíhají k ocelové bráně a pomalu ji začínají otevírat, kamera stoupá a zvuky přestávají být tlumené.
Střih, záběr zblízka na ocelovou bránu, jak je pomalu odtahována. Slyšíme ohlušující rámus a skandování, jen co se brána dostatečně otevře, tak se dovnitř okamžitě nahrnou desítky nedočkavců a bezhlavě se řítí k vojákům a jídlu. Pak se odněkud z megafonu ozval naivní, ale rázný příkaz.

MEGAFON: Zachovejte všichni klid, na všechny se dostane ! Chovejte se spořádaně a nic se vám nestane!

Nezabralo to. Dav se dál řítil k vojákům. Kamera je stále za zády vojáků, vystoupala už asi čtyři metry do vzduchu my vidíme, že před skladem je shromážděno několik tisíc lidí (CGI). V tom zazní výstřely do vzduchu. To už zabralo, dav zpomalil a znovu se ozval hlas z megafonu.

MEGAFON: Nebudu to opakovat! Chovejte se civilizovaně, nebo nic nedostanete!

Tentokrát velitelský tón hlasu zabral a dav se konečně uklidnil, jen zezadu se ještě ozýval tlumený hluk, a začal se hrnout do připraveného koridoru, vedoucí k tolik vytouženému nekontaminovanému jídlu.
Střih na Molea, sedí v kokpitu F-302 Kestrelu a má před sebou na horizontu tmavou siluetu nedalekého skladiště. Je nejasně vidět aktivita davu. Mole otáčí hlavou na stranu.

MOLE: Sakra, tady to vypadá jako na nějakým pitomým jihoafrickým koncertu.

GUMMY (mimo záběr, šum): Jo, ale chybí tu nějaká pitomá kapela. Doufám, že k ničemu nedojde, těch lidí je tam… (pauza) Nějak moc.

MOLE: Já spíš doufám, že se moc nenaštvou, až zjistí, že dostanou od každého jen po jednom kusu. Mě by to teda celkem naštvalo, trmácet se potemnělým městem, kvůli jednomu Kite-Katu a konzervě Rio-Mare.

Střih na Gummyho v jeho kokpitu, scenérie je stejná jako u Mola.

GUMMY: No, tohle jsou lidi z předměstí, ostatní prý ještě mají zásoby.

MURRAY (mimo záběr, šum): Každopádně dneska bude sranda.

ANN (mimo záběr, šum): Pane, máte zvrhlý smysl pro humor.

Gummy se jen pro sebe zamračí. Poslední oranžový záblesk slunce na jeho obličeji zešedne. Začíná noc.

INT. VOJENSKÁ UBYTOVNA, GARO

Kamera opět zabírá místnost Liu jakoby ode dveří, avšak oproti prvnímu se změnila poloha slunce. Svítí více do okna a jeho paprsky jsou teplejší, na pomezí mezi žlutou a oranžovou. Osvětlují zeď nad nočním stolkem. Je pozdní odpoledne a blíží se večer. Liu opět leží v posteli, tmavá deka leží zmačkaná v nohou.

Do podkresové hudby opět vstupují slova z projevu admirálky Ivanovové o

„zoufalých opatřeních“. Postupně se přidává i hlas doktora Zelenky, oba

znějí s malou ozvěnou.

ZELENKA: Povolali nás s majorem Griffithem… Tahle mise… Liu, otevři…
*Bouchání na dveře..*Sen ustupuje, hlasy slábnou a ozývá se reálný hlas.

HLAS (zdáli): Doktorko Yulanová, otevřete! Tady major Griffith, potřebuji s vámi mluvit.

LIU (pro sebe): To bylo rychlý…

Kamera se přesouvá na chodbu, vidíme majora Griffitha obstoupeného tříčlennou skupinkou vojáků se zbraněmi. Sám Griffith zbraň nemá.

GRIFITH (hlasitěji): Doktorko Yulanová, otevřete, nebo vám tady mí hoši pěkně zpříjemní podvečer.

Z místnosti nepřichází žádná odpověď. Krátký záběr ukazuje, že Liu už nespí, jen stále leží na posteli a civí do stropu. Kamera se otáčí ke dveřím, které nevypadají zrovna pevně. Okolo zámku jsou omlácené a s hlubokými rýhami do dřeva. Zřejmě se je již někdo kdysi pokoušel násilím otevřít.
Z chodby jsou slyšet hlasy vojáků.

HLAS1 (pobaveně): Ta Číňanka vás asi nechce zrovna vidět, pane.

HLAS2 (rozhodně): Tak ty zkurvený dveře vyrazíme, tohle nemá cenu.

GRIFFITH: Dobře chlapi, po dobrým to s ní asi nepůjde.

Kamera stále sleduje dveře zpříma, když ze zárubní vyletí kovová západka a s množstvím třísek, dveře se prudce rozletí. Záběr se v okamžiku přesouvá do boku a třísky dopadají až k nočnímu stolku a posteli. Liu se prudce posadí a přikrývá se dekou.
Do místnosti vstupuje major Griffith a za ním všichni tři vojáci.

GRIFFITH (žvýká): Zelenka říkal, že vám snad usekli nohy, že s náma nemůžete jít… Hmm… mně připadá, že jsou dlouhý skoro dost.

Voják po Griffithově levici se uchechtl a Liu ho zpražila pohledem vyjadřujícím naprosté opovržení. Nic však neřekla, tak major Griffith pokračoval ve svém monologu.

GRIFFITH (provokativně, stále žvýká): Chtěla jste po včerejšku zase vidět pár mariňáků? Tady je máte. Mě jste asi vidět nechtěla… (pauza) No, já vás taky ne, takovej je život. Takže teď zvedněte vaše křehké pozadí a dovolte nám doprovodit vás na základnu.

LIU (sarkasticky): Budete muset ty gorily vrátit do zoo sám, majore.

GRIFFITH: Bál jsem se, že na mě spustíte čínsky a pak mě zastřelíte tyčovkou. Víte co, nemám čas tady diskutovat. Ještě dneska vyrážíte na misi. Berte to jako rozkaz.

LIU (klidně a s úsměvem): Definice rozkazu: „Rozkaz je příkaz k nějaké činnosti, která má být vykonána a který dává nadřízený důstojník podřízeným důstojníkům“…

Major Griffith se trochu zamračí a na opáleném čele vyniknou letité vrásky. Pokračuje ale klidně a rezolutně.

GRIFFITH (škodolibě): Speciální protokol admirálky Ivanovové: „Pokud se voják nebo civilista v řadách spojenců odmítne podřídit rozkazům pověřených důstojníků, bude tento čin považován za dezerci a podle vojenských zákonů bude tato osoba uvězněna na dobu neurčitou.“

Griffith se otočí na své vojáky a kývne hlavou směrem k Liu. Dva z nich ji sevřou za paže a zvednou z postele i s dekou, kterou doktorka stále křečovitě svírá.

GRIFFITH (sarkasticky): Tak přeci s námi jdete. A to jsem vás chtěl odnést v náručí.

EXT. VÝDEJNÍ CENTRUM ANELE, EAST LONDON, ZEMĚ – VEČER

Chaotické záběry. Dav křičí, skanduje, je očividně nespokojený s příděly, ti, co právě dostávají jídlo se hrnou do korby pro další, vojáci je odstrkávají, tu a tam letí vzduchem nějaký předmět. Napětí vzrůstá a vojáci začínají být nervózní.

Střih zpátky na naše stíhačky, vznášející se pár stovek metrů za výdejním centrem.

MOLE: Já jsem ti říkal, že budou naštvaní, proč zrovna musíme narazit na tu největší chátru.

Gummy zrovna odstrkával nějakého subtilního černocha z korby.

GUMMY: Teda řeknu ti, že tady začíná být celkem horko, myslím, že už tu moc dlou–

Znovu chaotický záběr zblízka na dav. Vojáci se je snaží tlačit od vozů. Ozval se výstřel. Všichni vojáci namířili zbraně do davu a hledali původce výstřelu. Pak se ozval další výstřel z jiného směru a následně křik nějaké ženy. Dav se najednou uklidnil a lidé mohutně lehají k zemi nebo se snaží utéct.
Střih, záběr do Murrayovi kabiny. Vidíme spolu s ním, jak lidé utíkají od výdejního centra, do vzduchu proudí několik jasných výstřelů.

MURRAY (nahlas): Co se tam k sakru děje ?! Desátníku Campbelle, ohlaste se.

DESÁTNÍK (mimo záběr, šum, zmateně): Nevíme, najednou někdo v davu začal střílet.

Střih zpátky do davu, záběr na mladšího bílého desátníka, držícího svou zbraň. Vojáci okolo něho se krčí a míří směrem do davu. Nepřestává těkat očima do davu. Drží si na uchu headset.

DESÁTNÍK: Je jich víc, ale nevíme kde...

Záběr z jeho očí. Další střelba a nějaká žena se skácela k zemi. Mrtvá.

MURRAY (mimo záběr, šum, nahlas): Sakra, všichni opětujte palbu, použijte gumové projektily ! Jenom gumové projektily! Letko, jdeme na to.

Dav nyní už úplně zešílel. Vojáci namířili zbraně a začali střílet naslepo. Lidé křičeli, padali pod palbou na zem, utíkali všemi směry. Najednou padl jeden z vojáků do kopy pečiva a jeho krev se mu roztékala po hrudi. Kamera po celou dobu zběsile těká ze strany na stranu, až se ustálí nad klečícím desátníkem.

DESÁTNÍK: Jsme pod palbou!

Odhodil svojí R5 s gumovými projektily a místo toho vytáhl ostře nabitou 9mm pistoli Jihoafrické armády a míří na muže stojícího se samopalem UZI mezi na zemi se tisknoucími civilisty.
Střih, záběr seshora na celou scénu. CGI. Nad hangár přelétá čtveřice 302 a letí dále dopředu. Záběr prudce zazoomuje dolů na muže se zbraněmi prodírající se ležícími ustrašenými civilisty. Záběr se znovu oddálí a vidíme, že takových jednotek směřujících ke skladu je několik.

MOLE (mimo záběr, šum): Uvidí nás a utečou!

MURRAY (mimo záběr, šum): Desátníku, kliďte se odtamtud. Máme za úkol útočníky eliminovat. Zbraně odjistit.

MOLE (mimo záběr, šum, nadšeně): Zatracený střílení kachen. (pauza) Zaměřuji.

Střih, záběr do Gummyho kokpitu. Dívá se dolů.

GUMMY: Zbláznil ses? Tady střílet nebudeš!

Střih dolů, ozbrojenci už je zpozorovali a začali pálit směrem k obloze. 302 pokračovaly pomalu nad ně. Někteří z ozbrojenců zaklekli, někteří začali utíkat.
Jedna z 302 spustila střelbu railguny. Dvě krátké dávky dolů, padající útočník a zasažení civilisté okolo něho. Dopad projektilů rozvířil prach a zakryl výhled.
Střih, záběr do Murrayova kokpitu.

MURRAY: Desátníku, kdo máte, hoďte tam slzáky a zmizte odtud. Eureko, Mole, vidím utíkající bandity na čtyřech hodinách, postarejte se o ně. (pauza) Gummy, pokropíme spolu ty u brány!

Střih, dolů mezi vojáky naskakující na korby. Posléze poslední z nich odjišťuje granát se slzným plynem a hází ho, jak nejdál může. Dva z nákladáků startují. Okolí brány se rychle plní slzným plynem a všichni na tom jsou stejně. Nikdo nemá plynové masky.
Střih nad scenérii. Krčící civilisti se snaží odplazit z bojiště a ozbrojenci zmatkují. Snaží se utéct.
Záběr do Gummyho kokpitu.

GUMMY: Mám čistý pole.

Záběr do kokpitu Murraye.

MURRAY: Odhoď bomby na můj povel.

Gummy se zamyslí.

GUMMY: Err, raději ne, civilisti nejsou dost daleko.

MURRAY (mimo záběr, šum): Naším úkolem je eliminovat hrozbu a útočnici jsou příliš roztroušení už teď. (nahlas) Odhoď to!

Záběr seshora na scenérii. Ozbrojenci utíkají skrýt se mezi nízké domy, civilisté utíkají opačným směrem, ale jsou od sebe vzdáleni sotva stovku metrů. Jedna z F-302 vyletí nad ozbrojence, druhá krátce poté pokračuje za ní.
Ozbrojenec se ohledne za sebe a zoufale vbíhá mezi dvě domy.

Dva zvuky odjištění bomb.
Dvě hlasité exploze.
Záběr se noří do bílé záře.

FADE OUT.

AKT 2

FADE IN

EXT. RUNWAY, ZÁKLADNA AGULHAS, EAST LONDON

Je noc, město i základna se noří do tmy. Energii je nutno šetřit na nezbytné osvětlení přistávací dráhy a to je taky jediné, co lze vidět.

Záběr na čtyři F-302 rolující po dráze. Přijíždí k nim dva nákladní vozy z akce v Anele. Murray vystupuje z kokpitu, po přistavených schůdcích sestupuje a divoce gestikuluje k ostatním vojákům.

MURRAY: Jak jste na tom? Kolik zraněných, kolik mrtvých?

V pozadí se z druhého naklaďáku ozval nějaký voják.

VOJÁK1: Tady jsou dva těžce zranění a jeden mrtvý, desátník Jacobs.

V zápětí se ozval druhý voják po boku prvního.

VOJÁK2: Tři lehce zranění, nic vážného. Jsou na ošetřovně.

MURRAY: To nezní dobře… (pauza) Vraťte se do kasáren, já to oznámím majorovi.

Z pozadí přichází Ann. V obličeji byl patrný nechápavý výraz.

ANN (udiveně, nechápavě): Ale... (pauza) Ale co ty lidi tam? Vždyť tam jsou také zranění, to je tam jen tak necháme?

MURRAY: No, to sakra nevím. To ať si rozhodne major Kekana, nechci se o to starat.

Záběr na prvního vojáka před nákladním vozem.

VOJÁK1: Pane, měl byste asi ještě něco vědět.

MURRAY: A to?

VOJÁK1: Do přístavu konečně dorazila vaše Odyssey…

Pohled na Murraye a Ann, jak se na sebe mírně optimisticky podívají.

EXT. ODYSSEY, PŘÍSTAV EAST LONDON

Uvozující CGI záběr na děravou poškozenou Odyssey, z půlky ponořenou do vody, s chybějícím levým hangárem a mírně nakloněnou. V přístavu ani na lodi nesvítí žádná světla, takže loď je sotva rozeznatelná díky slabé měsíční záři.

INT. KEKANOVA KANCELÁŘ, ZÁKLADNA AGULHAS, EAST LONDON

Jsme zpět v malé místnosti majora Kekany. Zrovna si podává rukou s plukovníkem Piersonem. V pozadí stojí Radha.

KEKANA: Takže jste si připlul pro vaše piloty?

PIERSON: Jo, už jsem slyšel, že je tu máte. Konečně, většina důstojníků dorazí až ráno, opravy lodi začnou zítra, nevíme, jak dlouho se tu zdržíte.

Kekana zvážněl.

KEKANA: Chci po vás záruky, že pokud na tohle město zaútočí, tak ho budete bránit vším, co máte.

Plukovník opětoval Kekanův pohled a klidně mu odpověděl.

PIERSON: V prvé řadě budeme bránit Odyssey, pak tuto základnu. Goa´uldi nemají jiný důvod, proč by měli bombardovat město. Nepřítel zatím zničil jen velké města, East London je nebude zajímat.

Majoru Kekanovi jako by se trochu ulevilo, ale zůstal lehce nervózní.

KEKANA: Každopádně, připravím vám veškerý soupis osazenstva základny, pane.

Pierson se zamyslí.

PIERSON (nechápavě): A to jako proč…?

Kekana chvilku vypadá, že hledá správná slova.

KEKANA: No… Odyssey tady kotví na neurčito, ne? (pauza) Jste tu teď nejvyšším důstojníkem.

Záběr na zděšený Robertův obličej. Major Kekana ale pokračuje a splní plukovníkovi jeho nejtemnější obavu.

KEKANA: Přeberete velení základny, ne?

Záběr končí dlouhým pohledem na Piersonův překvapený vzhled a dlouhým trapným tichem.

INT. ODYSSEY, DŮSTOJNICKÝ KLUB

Stará dobrá místnost z pilotní episody, vlajky na zdech, útulná atmosféra, a to i přesto, že jedna ze zdí nese stopy požáru – je spálená.
Pierson sedí u stolu, shrbený nad stohy papírů od Kekany.
Radha sedí naproti němu a pročítá si další stoh papírů. V místnosti svítí jen jedno slabé světlo na stropě.
Radha se podívá na Piersona.

RADHA: Technicky má pravdu, pane. (pauza) Jste nejvyšší důstojník UNATSEC v oblasti, tohle je základna UNATSECu… (pauza) A Odyssey nikam jen tak nepoletí.

Pierson na moment zvedne hlavu od hlášení a podívá se na Radhu.

PIERSON (flegmaticky): Hmm.

Pak pokračuje ve čtení.

RADHA: Jejich základna zůstala ušetřena prakticky od všech nepřátelských útoků. Nebylo tu nic, co by je mohlo nějak výrazně ohrozit. Máme tu 2 letky stíhacích letounů JAS-39 Gripen. Ty jsou schopné omezených bojů s kluzáky, taky pár 302, pár vrtulníků, určených hlavně k přepravě nákladu. Toť vše, nic, z čeho by se nepříteli naježily vlasy. Ale to se s naším příchodem změnilo. Pokud zjistí, že tu kotví Odyssey, rozhodně to nezůstane bez odezvy.

Plukovník Robert Pierson přestane číst a letargicky, skoro až dětinsky, se na Radhu zadívá.

PIERSON: Jistě, jistě, pokud mají úchylku na starožitnosti.

Pauza.

RADHA (upřímně): Měl byste to velení převzít.

Robert změní výraz a konečně už zostra promluví.

PIERSON (nahlas): Nejsem jejich důstojník! Oni mě nikdy doopravdy jako velícího nepřijmou.

Radha se nervózně opře do židle. Nadechne se a položí ruce na stůl.

RADHA: To ale ani my ne…

Pierson na ni vrhne znechucený pohled a pokračuje ve čtení.

RADHA: Každopádně, Odyssey potřebuje opravit. Pokud převezmete velení, jen to pomůže opravám.

Robert odsune papíry a nervózně si stoupne.

PIERSON: Vždyť my ani nemáme rozkazy pro případ nouzového přistání na zapomenuté letecké základě uprostřed ničeho…!

Radha změní výraz z přesvědčování na rozčarování.

RADHA (nahlas): Takže jenom proto, že nejsme někde v Severní Americe, je tohle pustina?

Pierson ztichne. Zamyslí se. Ukáže na Radhu prstem.

PIERSON: No… Jsme možná jedinou velkou lodí na Zemi. Neměli bychom trčet tady, ale účastnit se boje (pauza) nebo…

Záběr na Radhu.

RADHA: Nebo odletět?

Kamera snímá oba dva najednou zboku. V potemnělé místnosti jsou jejich stíny podivně dlouhé.
Detail na její obličej.

RADHA: To je to, co máte na mysli? (pauza) Nevíme, jaká je tam venku situace.

PIERSON (ironicky): Hmm, jsem si jistý, že už grilují maso na plamenech hlavního velitelství Goa'uldů. (pauza) A na nás nepočkali!

Krátký záběr na Piersonův až provinilý obličej. Pak návrat na Radhu.

RADHA: Ale myslím, že bychom to měli vzít v úvahu, a to i přesto, že posádka nápad ústupu mimo Zemi nebude mít ráda. Oni tady mají rodiny…

Pierson se znovu posadí.

PIERSON (upřímně): A vy tady rodinu nemáte?

Radha zavře složku a zadívá se na Piersona.

RADHA: Jsem sirotek.

Záběr na nepřekvapeného, ale zklamaného Piersona.

PIERSON: Jo… Já vím.

RADHA: V tom případě vám doporučuju tohle téma opustit dříve, než budete mít zlomenou čelist.

Kamera jde za ním. Robert si stoupne a přejde ke dveřím

PIERSON: Myslím, že vám udělám radost. (pauza) Salutujte veliteli!

INT. AGULHAS, KEKANOVA KANCELÁŘ

Záběr na Piersonovu a Kekanu ruku – podávají si pravačky.
Střih, záběr na oba dva zboku.

KEKANA: Abych řekl pravdu, ulevilo se mi, pane.

Stisk povolí a Kekana si sedne do křesla. Pierson zůstane stát. Na majoru Kekanovi je vidět, že si oddechl. Směje se.

KEKANA: Velíte Odyssey, to je vlastně taková malá mobilní základna sama o sobě, nemyslíte? Jediné, co se změní, je, že máte oblohu nad hlavou a nemůžete nikam uletět.

PIERSON: Jo, (sarkasticky) tohohle jsem si taky už všiml… (pauza) Když dovolíte, oznámíme to zítra ráno.

Pierson se posadí, natáhne se přes stůl ke Kekanovi a zvedne na stole ležící krabičku cigaret. Uměje se a jednu si strčí do pusy.

PIERSON: Můžu?

Kekana jen rozhodí rucema.

KEKANA: Zbylo to tu po plukovníkovi Preezovi, já nekouřím.

PIERSON (šišlá, zapaluje si): Aspoň zbude více pro ostatní. (potáhne, pauza) Snad máte pravdu, ale musíte mi toho do zítřka ještě hodně říci. (vyfoukne kouř) Slyšel jsem, že naši piloti neměli dneska moc šťastnou misi. Máte ve městě problémy?

Kekana zvážní.

KEKANA: Myslíte výdej zásob?

Pierson přikývne.

KEKANA: Zločinci jsou v každém státě, plukovníku. Ale když nastanou takové mimořádné okolnosti jako nyní… (pauza) Myslím, že jediným řešením je stanné právo.

PIERSON: Myslel jsem, že na zajištění města nemáme dost mužů.

KEKANA: Pokud zorganizujeme milice a policii, pokud oslabíme naše hlídky a pokud zpřísníme zákaz vycházení, tak by to šlo. Ale je to jen jedno město z mnoha…

Robert vyfoukne kouř. Místnost se už začíná plnit dýmovou clonou.

PIERSON: Ale je to nejbližší město a předpisy o tom něco říkají…

Robert vstane.

PIERSON: Připravte všechno na zajištění East Londonu. Pokud nebudeme kontrolovat město, stěží můžeme kontrolovat vzduch. (sahá si do kapsy) Tady je seznam věcí, které budeme potřebovat pro opravdu Odyssey. Očekávám, že je na loď dodáte, jak jen to bude možné.

Plukovník odchází z místnosti, ale kamera zůstává na majoru Kekanovi. Začíná číst dlouhý list a jeho výraz se z úlevy mění v překvapení.

INT. VELITELSKÝ BUNKR, AGULHAS

Po dlouhé chodbě jde jenom Mole, kamera je statická a otočí se na Molem. Najednou z Kekanovy kanceláře vyjde Gummy. Mole se zastaví. Gummy v klidu zavře dveře, ale jakmile uvidí Mola, vystartuje k němu. Narazí ho na zeď a chytí ho pod krkem.

GUMMY (hystericky): Co sis to kurva myslel, že děláš !?

MOLE (překvapeně): Co?

GUMMY (hystericky): Dvanáct mrtvých civilistů! Jen proto, že jsi to podělal!

MOLE (nahlas): Zachránil jsem nám život…

Gummy trochu povolí sevření, ale ne o moc.

GUMMY (naštvaně): Kdyby sis nehrál na eso...

MOLE (naštvaně): Kdybych si nehrál na eso, tak nám utečou a udělají to jinde a jindy, copak to nechápeš!?

Výraz v Gummyho obličeji napovídá, že si od Kekany vyslechl informace o misi.

MOLE: Nejsme na pikniku, tyhle věci se stávají!

GUMMY: Měl by sis ujasnit, proti komu válčíš!

Detailní záběr na Gummyho obličej. Je nepříčetný.

MOLE (potichu): V jaké válce jsi to bojoval, Curty? Elitní letka účetních? (pauza) Nechceš mi říct, že tam nikdy neshodili bombu na místo s civily? Že na palubách toaletek se nevozí rodiny?

Gummyho výraz zeslábne.

GUMMY (potichu, důrazně): Tohle jsou naši lidé, tam venku…!

MOLE: Takže jsou lepší než ti mimo Zemi?

Gummy se dále nepříčetně dívá na Mola. Pustí ho a výhružně na něho ukáže prstem.

GUMMY: Možná sis nevšiml, ale zelený letce pořád velím já. (pauza) Ještě jednou si nebudeš dávat pozor na to, kam kropíš, a po přistání tě pošlu ke zdi! Rozuměl jsi?

Gummy odstoupí od Mola. Přátelská atmosféra zmizela. Gummy odchází dlouho chodbou směrem ke kameře.

„EXT.“ GUMMYHO SEN

Je tma. Všude jen temnota. Celou scénu sledujeme z první osoby a *slyšíme dech*. Postava se rozhlíží po okolí, ale nedokáže nic rozeznat. Udělá jeden opatrný krůček. Nic se nezměnilo. Další krok a další, slyšíme jen klapání po žulové podlaze a najednou z ničeho nic uslyšíme šplouchnutí a objevujeme se po krk ve vodě. Vidíme matně osvětlenou vodní hladinu, kde předtím měla být podlaha, je pouze voda. Všude okolo, kam až oko dohlédne. Postava začíná rychleji dýchat a těká očima ze strany na stranu. Dýchá pořád rychleji a cítí, jak ho něco táhne pod hladinu, začíná panikařit, komicky plácá rukama v marné snaze udržet se nad vodou. Dech se pořád zrychluje, ale nic nepomáhá. Poslední hluboký nádech a hladina se uzavírá. Plynule opouštíme pohled první osoby a kamera se vzdaluje.

Potápějící se člověk je Gummy navlečený v letecké kombinéze. Má zavřené oči a choulí se do klubíčka. Vypadá, že svůj boj vzdává. Začíná sebou třást, snaží se potlačit reflex nutící ho k nadechnutí. Jeho tělo se divoce zmítá ve křečích, které po chvilce ustávají, Gummy se narovnává rovnoběžně s hladinou, avšak několik metrů pod ní, ruce má roztažené, nohy napnuté. Jeho tvář působí klidným dojmem. Oči směřují k chabě osvětlené hladině, ale my se díváme stále na jeho tvář, na které se pomalu objevuje úsměv. Jednou máchne rukama a plave, nebo spíše plachtí, ke dnu, kde dělá elegantní otočku a vší silou se odráží zpátky k hladině, ke které se blíží jako torpédo a ohromnou rychlostí z ní vystřelí.

Stojí sám na můstku Odyssey, záběr zepředu, Curtis stojí před kapitánským křeslem. Od úst mu jde pára. Světla nesvítí.
Střih, podívá se na nohy. Pomalu se vznáší vzhůru. Na můstku panuje stav beztíže.
Záběr zboku, CGI, Gummy letí pomalu k výhledu ven z můstku.
Pohled na okno. Je orosené. Gummy se chytí okraje a setře vlhkost. Venku vidíme kousek tmavě žluté planety. Záběr se posune níže a vidíme oslnivě zářivý prstenec planety – a Odyssey je těsně tímto prstencem.

Střih. Gummy sedí uvnitř své stíhačky, F-302 Kestrel. Je ve vesmíru. Podívá nalevo a vidí zářící Zemi, s obrovským prstencem mraků ženoucím se na sever. Oranžová záře. Kokpit se otřese, stíhačka dostala zásah.
Obraz se divoce zmítá, Gummy bojuje o kontrolu nad strojem. Díváme se zevnitř, jak se v kokpitu otřásá a stíhačka rychle rotuje – co sekundu se v obrazu mihne Země.
Záběr na Gummyho obličej, začíná se smát.
CGI, záběr na záď poškozené 302. Jeden motor je zcela zničen a uniká z něho plyn. Požár trupu vyvrhává do vesmíru tisíce jisker, které oslňují scénu.
Znovu záběr na Gummyho v kokpitu. Obraz jisker se odráží od jeho helmy.
Gummy se nepřestává smát, obraz se nepřestává třást. Jisker v hledí přibývá, až…

Střih na jiskry na tmavé noční obloze. Gummy v bílém triku a šedých kalhotách stojí a dívá se na nebe. Obrovský silvestrovský ohňostroj v Sydney. Tamhle je slavná budova Opery!
Je nadšený. S vypětím všech sil odtrhává pohled.
Je na nějaké narozeninové párty, alespoň si to myslí podle výzdoby, ale nevidí žádné šťastné obličeje. Jediné, co vidí, je pouze několik malých, bledých dětí stojících před ním v otrhaných šatech. Na hlavách mají srandovní, pestrobarevné papírové čepice a některé mají frkačky, jako na oslavě, ale jejich oči prosí o pomoc, nic neříkají, jen se smutně dívají na Gummyho. Ten už se nesměje, dělá se mu nevolno.
V tom přichází asi dvacetiletá žena, jedna z těch, kterou Mole postřelil, ve tváři má stejný smutný výraz, plný bezmoci. Je nepřirozeně bledá, avšak má na hlavě čepici s obrovskou zelenou bambulí a v rukách nese nějaký úhledně zabalený dárek. Předává ho Gummymu a usměje se.
Detailní záběr na obdélníkový balíček. Curtis strhává rychle papír.
Záběr na jeho obličej. Směje se, čeká, co to bude.
Znovu záběr na balíček. Serve poslední kus papíru. Uvnitř je fotografie Sydney, v momentu, kdy do středu města dopadá zářivý oranžový puls z orbitální lodi. Stejný jako ten, který zničil New York.
Záběr na Gummyho. Naštve se, skoro až rozzuří, a odhodí obrázek pryč.

INT. UBIKACE PILOTŮ, ZÁKLADNA AGULHAS, EAST LONDON, ZEMĚ

Gummy už to nemůže vydržet a s výrazem plným děsu se probouzí. Pouze vyděšeně otevírá oči, není ani příliš zpocený. Záběr zepředu. Pomalu si sedá na okraj postele.

Dívá se na rudé digitální hodiny. Je 04:27 ráno. Pod nimi je napsáno 28.02. Znovu záběr, jak sedí na okraji postele. Gummy pomalu vstane, projde kolem hodin, na kterých je už nápis 05:08.
Curtis vstává pouze ve spodním prádle, tělo zbrocené potem, a jde se opláchnout k umyvadlu. Okolo něho spí ostatní piloti na svých postelích.
Záběr Gummyho obličeje v zrcadle. Spáleniny od Slunce už pomalu mizí, na obličeji zůstává už jen pár jizviček, kdežto na rukou jsou ještě zřetelné pásy spálené kůže.
Střih. Přetahuje přes obličej triko. Na sobě už má maskáčové kalhoty. Klečí a pevně si zavazuje obyčejné tenisky. Vstává a vychází ze dveří.

Začíná hrát elektrická kytara, jde o pomalé sólo. Styl připomíná pomalejší Hendrixovy songy.

EXT. ZÁKLADNA AGULHAS, EAST LONDON

Curtis vychází ven, prochází kolem kamery a zhluboka se nadechuje chladného nočního vzduchu. Určitě není více než 10 stupňů. Rozhlíží se a kamera s ním.
Záběr na dobře rozeznatelné tmavé kontury zatemněného města. Tmavé věže a za nimi nezvykle jasná obloha a miliony hvězd
Střih na Gummyho, odvrátil pohled od města a vydává se kupředu, směrem k několika mužům sedícím před jedním z hangárů na rozkládacích židlích a lehátkách.

EXT. PŘED HANGÁREM, AGULHAS, EAST LONDON

Curtis k nim pomalu přichází. Jak jde kamera vedle něho, vidíme, že v hangárech za nimi jsou připraveny F-302. Venku sedí několik pilotů a pilotek, také poručík Sam, který vzal Gummyho z nemocnice. Jedním z pilotů je rovněž onen černý pilot, se kterým se Gummy seznámil při prvním vstupu do ubikace. Jeho jméno je **Samora Simbine**, volací znak **Pothat**.

Jak Gummy přichází, piloti si ho všimnou.

GUMMY: Brý ráno… Žádná mimořádka?

SIMBINE: Ah, pan Product Placement vstal nějak brzo. (pauza) Já tušil, že ty slzy večer nebyly z únavy, ale ze stimpaku.

Gummy jen letargicky kývne na něho.

GUMMY: Hmm, takže se celou noc nudíte.

Záběr na Simbineho.

SIMBINE: Ale vůbec ne. Tady Sam nám přišel sdělit věc, po které si budeš chtít dát další dávku.

Gummy se zamračí směrem k Samovi.

GUMMY: Nějaký novinky ?

SAM: Nic extra, jen že nám nedovezou zásoby. Skladovací bunkry byly včera večer komplet kompletně vygumovány z mapy.

Curtise tahle zpráva zrovna nepotěšila, přešlápnul na místě a neuroticky si přejel rukou po hlavě. Sam ještě dodal.

SAM: Velení se to dozvědělo před hodinou drátem. (pauza) Pierson z toho pálí jednu za druhou.

Záběr na zamyšleného Gummyho.

GUMMY (pro sebe): Takže už žádný kafe…

Najednou se ozve zvuk prolétajících stíhaček. Gummy se podívá nahoru a kamera s ním. Přes noční oblohu se mihnou dvě F-302, přelétající nízko nad základnou. Curtis se podívá na Simbineho.

GUMMY: Lori?

Simbine kývne.

INT. KOKPIT, F-302

Záběr na Lori Ann v kokpitu stíhačky. Vypadá unaveně, přešle, morálně sklesle.

ANN: Věži, tady Eureka, hlídka ukončena, žádám o povolení k přistání.

OPERÁTOR (mimo záběr, zkresleně): Povolení uděleno, runway 1. (pauza) Strávila jsi noc sama?

ANN: Ne, měla jsem sebou Smitha.

Ann se lehce usměje.

ANN: Jerry, pojď se mnou do formace a připrav se na přistání.

SMITH (mimo záběr, zkresleně): Rozumím.

Ann se podívá na pravou stranu ven z kokpitu.
Střih, vidíme to, co vidí ona. CGI. Přelétá nad Odyssey stále z poloviny ponořenou v přístavu, ale už se zacelenými některými trhlinami. U nejvyššího (třetího) hangáru lodi svítí nějaká slabá světla, jinak je celá scéna standardně ponořena do tmy a vidíme sotva odlesk matného trupu lodi a přístavu.

EXT. VYSÍLAČ, ODYSSEY

Částečně CGI. Plukovník Pierson stojí na vnějším plášti Odyssey a dívá se nad sebe. Vidíme a slyšíme prolétat dvě F-302. Pierson potáhne z cigarety a sklopí hlavu. Dívá se před sebe.

Střih, díváme se v jeho směru. U stěny hangáru (CGI) několik techniků Odyssey svařuje k sobě nějaké plechové krabice, další technik spojuje nějaké kabely.
Zleva do záběru vstoupí major Kekana.

KEKANA (rozhořčeně): Vzal jste polovinu náhradních dílů ze základny a pracujete na… na… tomhle!?

Pierson vyfoukne kouř a zadívá se na Kekanu.

KEKANA (dodává): Pane…

Robert popojde kousek k němu.

PIERSON: Jestli jste si toho nevšiml, nepřítel nám zašuměl všechny vlny. A tohle (ukazuje na budovaný systém) bude silnější než to, čím nám to dělají. (úsměv) Bez informací válku nevyhrajeme, to snad víte, nebo byste alespoň měl vědět.

Kekana zůstává skeptický.

KEKANA: Máme spojení přes drát. A kdybychom chtěli, Kestrely se spojí laserem a doletí kamkoliv potře-

Plukovník ho ale přeruší.

PIERSON (sarkasticky): No jistě, protože ti nahoře jsou hloupí a nedojde jim, že ten slavný drát lze přešmiknout.

KEKANA (sebevědomě): Myslím, že než nám nějak výrazně přeruší tak hustou komunikační síť, tak tu bude 2. flotila s posilami.

PIERSON: A já jsem si kdysi myslel, že děti nosí čáp... (strčí si cigaretu do pusy, šišlá) Občas to prostě bývá složitější.

Záběr na Kekanův obličej, v němž se mísí zklamání a rozrušení.

KEKANA: Kdy to budete mít hotové?

Ze tmy do záběru vejde Radha. Podívá se rovnou na Kekanu.

RADHA: Tři týdny. V nejlepším.

Pierson se podívá na Kekanu.

PIERSON: No, chtěl jste vidět novinky, takže to bychom měli.

Plukovník majorovi „nenápadně“ ukáže směr odchodu.

KEKANA (ironicky): Rozumím, **pane**.

Kekana se otočí a odchází ze scény. Radha přistoupí k Piersonovi. Nakloní se zblízka.

RADHA (potichu): Nemyslím si, že je správné takhle s ním vytírat podlahu.

Pierson na její poznámku ale vůbec nereaguje. Dá se pomalu do chůze směrem k poklopu zpátky do lodi, Radha jde za ním.

PIERSON: Co ukázal průzkum… (pauza) Přežil někdo?

RADHA (procítěně): Ošetřovna je narvaná, ale Sigorski nálet na bunkr nepřežil. (pauza) Probíhalo to standardně, vystoupili z hyperpohonu nad bunkrem, vysypali bomby, skočili pryč. Obrana u railgunů nestihla ani otočit klíčkem. (pauza) Sakra, Sigorski byl tak mladý…

PIERSON: Třeba by se zabil v autě.

Pokračují chvíli až k poklopu. Robert se nakloní k Radze.

PIERSON: Protože jste potichu předpokládám, že to tam někde nezbylo.

Záběr na depresivně laděný obličej Radhy.

RADHA: Ne, žádný náhradní hyperpohon odtamtud nevytáhli…

Pierson odhodí cigaretu do vody.

PIERSON: Takže i kdybychom chtěli, jsme tu přikovaní.

EXT. PŘED HANGÁREM, AGULHAS, EAST LONDON

Teď už tu sedí jen Gummy, Sam a Simbine. Ostatní sedačky jsou prázdné. Záběr zepředu. Na východě se už objevuje náznak blankytné oblohy. V pozadí slyšíme jedoucí džíp a nějaké povely.
Záběr jejich pohledem na rolující F-302. Jde o stroj Ann. Jede po dráze několik stovek metrů před nimi.

SIMBINE (na Gummyho): Znáte se dlouho?

Detail na Curtise, popíjí kafe. Podívá se na oba a odpoví.

GUMMY: Tři roky, skoro stejně dlouho jako se znám s Hankem.

SAM: Z války?

Gummy kývne.

Simbine vypadá, jako by váhal s další otázkou, ale nakonec se zeptá.

SIMBINE: Spali jste spolu?

Gummy se směsí nadsázky, odporu a agresivity podívá jeho směrem.

GUMMY: Copak muž a žena nemůžou být jen přátelé?

Sam a Simbine se na sebe na moment podívají a pak oba sborově řeknou „Ne.“ Gummy je nechá být a podívá se směrem k Lori Ann.

GUMMY (nepřítomně): Jsme oba důstojníci. Je to proti předpisům.

SAM (úsměv): No a?

Curtis se taky usměje a podívá se na oba.

GUMMY: Je jako moje sestra! (pauza, opře se) I kdybychom spolu spali, vy dva jste ti poslední, kterým bych to řekl.

SIMBINE (nepřítomně): Měl jsi jí dát něco, když byl svátek svatého Valentýna.

GUMMY (nepřítomně): Pokud si pamatuju, tak to jsme se zrovna dvacet hodin snažili odrážet útoky keshů na přístav v Kapském městě…

SIMBINE (nadsázka): Jo, pracovní doba je pobuřující. (sahá do kapsy) Dáš si stimpack?

Sam si stoupne a otočí se k oběma pilotům.

SAM: No, tak si tu vy dva užívejte tu vaši náročnou službu lidstvu, já musím zpátky do velitelství a trochu se vyspat.

Sam pomalu odchází, ale Curtis na krátce zamyslí, stoupne se a doběhne ho. Záběr zepředu na Sama a dobíhajícího Curtise.

GUMMY: Hej…

SAM (nadsázka): Zapomněl jsi mi dát pusu na rozloučení?

Gummy polkne. Chvilka napětí.

GUMMY: Když máš přístup k vysílačce-

Sam ho opraví, ale dále pokračuje v chůzi k jeepu. Kamera jde s nimi, sleduje je oba zboku.

SAM: Není to vysílačka, je to příjem z kabelu.

Gummy zagestikuluje.

GUMMY: Fajn, tak když máš přístup k tomu drátu… Co Austrálie ?

SAM: Austrálie? Vždyť tam nic není...

GUMMY: Je tam moje rodina. To stačí.

SAM: Chápu... Ale musím tě zklamat, z Austrálie nepřišlo zatím ani pípnutí, ale můžu zkusit Evropu nebo Čínu, jestli o ní nemají nějaké informace. Bude to ale trvat, linky jsou přetížený a chaotický.

GUMMY: Jak dlouho?

Sam dojde ke svému džípu a nasedne. Otočí se ke Curtisovi.

SAM: Sedím u toho vždycky dvě hodiny a dostanu z toho jen pár slov. Nic zajímavého, jen výpisy, kde co v Africe hoří a jak všem dochází benzín. (nadsázka, salutuje) S vaším dovolením, poručíku, už bych se šel vyspat.

Gummy se ale chytí okraje předního okna, jako by ho chtěl vlastníma rukama udržet a pokračuje v přesvědčování.

GUMMY (nahlas): Když pošleš zprávu do Evropy, kdy dostaneš odpověď ?

SAM: Záleží na hodně věcech, předně, tahle zpráva nemá nejvyšší prioritu, takže odpověď přijde řádově ve dnech, ale kdy přesně, to ti nepovím. Stav se zítra večer, to už tu možná bude. (zívnutí) Chceš ještě něco ?

GUMMY: Ani moc ne... (pauza) Díky, že to zkusíš. (úsměv) Já si teď půjdu trochu zaběhat.

Sam se usměje.

SAM (škleb): To je dost blbej nápad.

GUMMY (s úsměvem): Já vím, ale potřebuju si trošku provětrat hlavu.

SAM (nepřítomně): Tak si to užij.

Jeep odjede a Gummy se vrací spolu se záběrem zpátky k Simbinemu. Po pár sekundách tam dojde, zrovna ve chvíli, kdy k oběma přichází Lori. Curtis se podívá jejím směrem a usměje se.

GUMMY (vřelý úsměv): Dobrý ráno.

Lori ho jen plácne do zad a projde okolo.

ANN: Dobrou noc.

Curtis jen nakrátce zvedne obočí a sedne si zpátky.

SIMBINE: Hele, přichází tvůj největší kamarád.

Kamera ukáže na přicházejícího Mola.

GUMMY (předstíraný úsměv): Kapitán Mengele se probudil! (vzdechne) Já mizím.

Gummy vstane a odchází směrem k runwayi.

EXT. VĚZNICE NA GARU

Kamera zabírá starou strohou kamennou budovu s malými zamřížovanými okny, po levé straně se zvedá šikmá plocha goa´uldské pyramidy. Budova, původní jaffská noclehárna, na ni těsně navazuje. Neomítnutá zeď je postavena z velkých čedičových kvádrů, i v slunečním světle vypadá tmavá fasáda hrozivě.

INT. VĚZNICE NA GARU, CELA

Záběr staticky pohlíží do malé tmavé a špinavé cely, jejíž více jak třetinu zabírá postel zavěšená na zdi pomocí silných kovových řetězů. V levém rohu

se v zemi rýsuje prostá tmavá díra – vězeňský záchod. Na pozadí je slyšet kapat voda z modernější vymoženosti – vodovodního kohoutku ve výšce asi metr nad dírou. Malým oknem proudí dost světla, ale především kvůli tmavosti stěn (nedá se rozpoznat, zda-li jde o špínu nebo o plíseň), je cela mnohem temnější než Liuin „pokojík“ v ubytovně.

Liu sedí na vysoko zavěšené posteli a podlahy se dotýká pouze špičkami tenisek. V rukou drží otevřenou knihu a čte.
Kamera se přibližuje k Liu a mírně se kolem ní stáčí ke knize rozevřené v pravém úhlu. Na deskách lze rozpoznat jméno autora i název knihy: „Milan Kundera, The Unbearable Lightness of Being“ (Nesnesitelná lehkost bytí).

Střih, záběr do ponuré úzké chodby, na jejímž konci se rýsují kontury dvou mužských postav. Jeden je vysoký s výrazným břichem a jasně rozpoznatelným pendrekem u pasu, vypadá to, že hledá něco pověšeného na zdi. Druhý muž je menší a štíhlý a během několikavteřinového záběru si dvakrát posune brýle na nos. Zdá se být nervózní. Je slyšet vzdálený, ale jakoby četnými odrazy a ozvěnami zesílený hlas, jedná se o strážného. Návštěvník je doktor Zelenka.

STRÁŽNÝ: Budete mít patnáct minut, doktore Zelenko.

ZELENKA (je sotva slyšet): Ano, ano… Děkuji.

Střih, záběr na měděnkou zezelenalé dveře Liuiny cely. Za nimi sílí zvuky kroků minimálně dvou osob. Zastaví se těsně před celou a vzápětí ve dveřích zaharaší klíč a ty se se skřípěním otevřou dovnitř. Vchází doktor Zelenka a strážný za ním dveře zavírá.

ZELENKA (neutrálně): Ahoj, Liu.

LIU (zaklapává knížku, vstává z postele): Radku?

Liu se usměje a objímá Zelenku kolem krku. Radek je trochu překvapen, nicméně ji k sobě také přivine.

Střih, Zelenka sedí vedle Liu na posteli. Oba mlčí – Zelenka neví, jak začít a nervózně se rozhlídne kolem sebe.

ZELENKA (bere do rukou knihu): Narodil se ve stejném městě jako já.

Liu zjevně nechápe, proto se na Zelenku jen tázavě podívá.

ZELENKA (mluví rychle, vysvětluje): Autor té knížky, Kundera. Narodil se v Brně.

LIU: Čtu ji podruhý. (pauza, nadechne se) S lidma ze Země sem přišly i knížky. Spousta knížek. Jako by to někdo tušil…

ZELENKA: Co tušil?

LIU: (potichu) …že budeme muset začít jinde. Založit novou civilizaci. (zvyšuje hlas) Proč jen všichni dělají, jako že to je jen dočasná situace, že Zemi dostaneme zpět? (pauza) Tohle přece není žádnej Star Trek, copak lidi kdy stáli pře něčím takovým?! Já…já prostě tohle nemůžu – normálně pracovat, normálně přemýšlet…

Radek ji přátelsky chytí kolem ramen.

ZELENKA: Nic nedokážeme, když tu budeme jen tak sedět a topit se sami v sobě. Chce to trochu pragmatismu, když každý udělá kousek, nějaký malý

čin… když se takhle budeme snažit všichni… možná to zní moc idealisticky… ale tohle je jediná cesta, kterou teď můžeme jít. (pauza, rozhlédne se) Ale není to tu o moc horší než na té ubytovně – máš tu i koupelnu! (usměje se a kývne směrem do rohu)

Liu se také usměje, ale záhy zase zvážní a trochu se odtáhne.

LIU: Tak to vyklop. Nepřišel jsi jen tak.

Zelenka se na ni podívá trochu udiveně, takový způsob konverzace asi nečekal. Najednou neví, co říct, Liu mu očividně přetrhla nit.

ZELENKA (rozvážně): Každý jsme potřeba jinde. Rozpouštějí nás, aby se každý mohl věnovat těm svým malým činům.

LIU (bez zájmu): Ano?

ZELENKA: Můžeš odtud odejít.

Liu doktorova slova rozhodně nerozradostnila. Dokonce se zatváří ještě více rozhořčeně a vstane z postele. S rukama v bok se postaví proti Zelenkovi a zhluboka se nadechne.

LIU: Naverbujou mě do armády? „Vojíne Yulanová, tady máte pé devadesátku a ranec cé čtyřky, zneškodněte ten hatak na kopci!“? Nebo mě pošlou jako vězně těžit naqudah? To je ten pragmatismus, ty správný malý činy?

ZELENKA (naštvaně, hlasitě): Mlč sakra, prosim tě! Jdu sem, abych ti řekl, že tě vezmou k diplomatické skupině tady na Garu, můžu ti to zařídit a ty na mě hned vyjedeš a…

LIU: Jestli tohle má nějaký řešení, tak nebude diplomatický. Tohle, tohle nemá cenu (uklidňuje se a sedá si zpět vedle Zelenky). Nikde nebudu šťastná…

ZELENKA (uštěpačně): Chceš být šťastná teď a tady nebo za půl roku na Zemi?

Liu nejdřív jen mlčí a kouká se do země, přemýšlí. Pak bere do rukou Nesnesitelnou lehkost bytí a několikrát ji převrátí. Začte se do životopisu autora na zadní straně přebalu.

ZELENKA: Griffitha a jeho jednotku přidělili k SG týmům, já se vrátím zpátky k výzkumu… (trochu se zasní) Možná už konečně objevíme zbraň, která může všechno zvrátit…

Liu dočte text a položí si knihu na klín. Na vteřinku se zahledí ven z okna. Protáhne si záda a podívá se na Zelenku.

LIU (rozhodně): Nechci to číst potřetí.

Plácne knihou Zelenkovi o dlaň a postaví se. Lesknou se jí oči.

LIU: Víš… (pauza), asi to vezmu… (pauza). Beru to. Půjdu k těm diplomatům. Otrávím ty zasraný emzáky čínskejma polívkama.

Liu vyprskne smíchy a Zelenka se přidá.

Smích pokračuje.

INT. GUMMYHO F-302, KOKPIT

Záběr zepředu na Gummyho sedícího v kokpitu stíhačky. Směje se a zkresleně slyšíme i smích dalších pilotů z jejich strojů.

EXT. CRADOCK, JIŽNÍ AFRIKA, ZEMĚ

CGI, nebe je blankytně modré, území pod stíhačkami je hornaté. Záběr na jednu F-302, za ní právě explodoval jeden smrtící kluzák – a sestřelila ho třetí F-302.

INT. GUMMYHO F-302, KOKPIT

Záběr zepředu na Gummyho. Nadšení v éteru se zklidňuje. Gummy se ale stále ve tváři usmívá.

GUMMY (šum, nadsázka): Tak za tohle mi budeš týden dělat čubu!

MOLE (mimo záběr, šum): Měl jsi jenom štěstí.

PILOT (mimo záběr, šum): Jo, a zachránilo ti kejhák.

Gummy se ušklíbne, výraz obličeje mu ale jen zvýrazní pytle pod očima. Najednou se ozve.

MURRAY (mimo záběr, šum): Zelení, stáhněte se na polygon sedm, další letka přilétá.

EXT. CRADOCK, JIŽNÍ AFRIKA, ZEMĚ

Stejná hornatá oblast, stejný pohled. Tři F-302 proletí kolem kamery, směrem jakoby k divákovi. Stahují se. Záběr se náhle podívá výše na nebe – vidíme desítky bílých kondenzačních čar na nebi, různě jsou spolu propletené, kruhové, eliptické, chvílemi přecházejí bílé čáry do tmavých barev. A chvílemi tam nahoře také něco exploduje.

INT. MURRAYOVA F-302, KOKPIT

Záběr zepředu na Murraye, jak zápasí s řízením.

MURRAY (šum, křičí): Rudí, přerušit, přerušit! Je jich příliš moc.

PILOT (mimo záběr, šum): Použijte brzdu!

Hankův obličej změní výraz, vypadá mnohem jistěji.

MURRAY (šum, sebevědomě): To mám v plánu…

Záběr na palubní desku. Zmáčkne nějaké dvě tlačítka vystřelí raketu. Na radarovém displeji vidíme spleť různých čar, z nichž jedna rychle postupuje kupředu.
Záběr znovu na Murraye. Prudce otáčí stíhačku doprava a najednou jeho obličej nalevo oslní bílá zářivá exploze.

EXT. CRADOCK, JIŽNÍ AFRIKA, ZEMĚ

Jsme nyní mnohem výše nad povrchem, než byla Gummyho letka. Nebe je tmavší, Země vzdálenější a více překrytá šedivou vrstvou vzduchu. Kvůli kondenzačním parám moc nevidíme, kolik stihačů tady doopravdy bojuje, zakrývají výhled – a ona nečekaná bílá exploze, na kterou se zaměří pohled, je menší jaderná exploze. Ozařuje obrazovku a rozmetává klubko kondenzačních stop.

EXT. PŘED HANGÁREM, AGULHAS, EAST LONDON

Je den a po před hangárem na slunci chodí pouze několik techniků, od hlavy po nohy zakryti svým šedým oblečením. Na očích mají sluneční brýle, jinak mají obličeje ukryté ve tmavé masce. Slyšíme zvuk přilétajících stíhaček. Záběr se na ně dívá zepředu a z úrovně země. Technici projdou okolo kamery a pokračují dále, kamera se za nimi otáčí. Technici upřou zrak k nebi a dívají se na přelet několika F-302.

INT. GUMMYHO F-302, KOKPIT

Záběr zboku. Gummy sedí v kokpitu svojí stíhačky nyní už zaparkované v hangáru. Dívá se na palubní desku.

Střih, pohled Gummyho na palubní desku. Detail zeleného panelu, na kterém je napsáno POWER ENERGY – 34%.

Záběr na Gummyho, jak se zamyslí. Naťuká něco na displej a zobrazí se další číslo.

INT. MURRAYOVA F-302, KOKPIT

Záběr zepředu, Hank se dívá dolů na základnu.

GUMMY (mimo záběr, šum, ironicky): Oh, bože. Sladký domov.

MURRAY (šum, smutně): Jo…

EXT. PŘED HANGÁREM, AGULHAS, EAST LONDON

Znovu záběr na techniky před hangárem. Jeden z nich drží v ruce složku s papíry. Detailní nájezd na datum na papírech. 03.03.2011.

INT. HANGÁR, AGULHAS, EAST LONDON

Záběr zboku na Gummyho sedícího ve své stíhačce. Vypadá vyčerpaně a zpoceně. Pod kokpitem je v řadě osm symbolů hada a nad nimi nápis Curtis „Gummy“ Wrigley.

Pomalu si rozklepanou rukou sahá do náprsní kapsy a vytahuje ven skleněnou ampulku. Ulomí vršek a rychle ji vypije. Trochu se otřepe.

Mžik! Najednou přes obraz nakrátko probleskne záběr bombardovaného Sydney z Curtisova snu.

Pokračování ve stíhačce, záběr zepředu. Curtis se zamyslí.

Mžik! Krátký záběr na fotku Gummyho rodiny.

Znovu v kokpitu. Gummy se nejistě podívá z na obě strany hangáru, vidí jen pár vzdálených techniků. Gummy pomalu polkne a nadechne se.
Střih, pohled na palubní desku. Nacvaká něco na panel a na displeji vyjede několik číslic. Detailní zoom na nápis NAQ. FUEL COEF = 36%.
Gummyho ruka zůstane stát na moment nehybně před panelem. Pak naťuká další požadavek.
Detail na výsledek = ESTIMATED 11 580 KM.
Záběr na Gummyho zepředu. Zavře oči. Přemýšlí. A pak si nasadí helmu, která ležela nad palubní deskou. Uzavře si hledí. Jeho stíhačka se pomalu začíná pohybovat dopředu, ven z hangáru.

PIERSON (mimo záběr, křičí): Poručíku!

Gummy se lekne a okamžitě stroj zastaví. Otočí se za hlasem.
Střih, plukovník Pierson stojí v hangáru, vedle něho je jihoafrický důstojník.

PIERSON (nahlas): Poručíku, jestli nemáte nic na práci, můžete sem dolů?!

Gummy si zase sundá helmu a seskočí z kokpitu dolů.

PIERSON (ironicky): Tohle je běžný postup opouštění stroje?

GUMMY: Ještě jsem se mohl katapultovat, pane…

PIERSON (kývne): Poručíku… (pauza) Já, jen jsem vám chtěl poblahopřát, že jste naživu.

Gummy vypadá překvapeně. Skoro až se bojí.

GUMMY: Pane…? Děje se něco?

PIERSON: Hrabal jsem se v papírech kdo velí které letce, no a… Stáváte se Murrayovým zástupcem ve všech jeho věcích ohledně letek z Odyssey. Poručík Andrewsová z rudé letky je příliš nezkušená a o Statek jsme přišli. (pauza) Gratuluji.

Gummy uhne pohledem.

GUMMY (agresivně): To vám musí trhat srdce… Pane.

Pierson se na provokaci ale jen usměje.

PIERSON: Líbí se mi tvůj přístup, žvejkačko. (potichu) Myslíš, že ten odpor ke mně nevidím? Možná nejsem generál Patton, ale vím, že jestli máš koule říct veliteli tohle, tak máš koule i nakopat jim tam nahoře zadky.

GUMMY (ironicky): To bylo velmi hlubokomyslné…

Piersonovi už ale nálada došla. Ukázal na Gummyho prstem.

PIERSON (naštvaně): Nemysli si, že víš, co to je velet protože řídíš pár skautíků. (otáčí se, vytahuje cigaretu) Prostě sestřeluj co ti přijde pod ruku, více se po tobě nechce.

Pierson odchází. Kamera zůstává na Gummym.

GUMMY (rezignovaně): No právě…

FADE OUT

AKT 3

FADE IN

INT. ODYSSEY, MŮSTEK

Záběr zepředu na nyní už opravený můstek. Stále sice řada obrazovek nesvítí, ale rozhodně už nastala změna k lepšímu.
Záběr je zepředu. Vidíme Radhu něco sepisovat u taktického stolu a v pozadí několik tichých operátorů.
Najednou do místnosti vejde rychlým krokem Pierson. Radha se podívá jeho směrem.

RADHA (sarkasmus): Je pěkné, že jste se tu zastavil, veliteli.

PIERSON: Díky. (pauza) Popravdě, myslel jsem si, že mi tahle lodička bude scházet víc.

Robert sáhne dlaní na jednu ze zdí a přejede po ní. Pak se prudce podívá na Radhu.

PIERSON: A neschází. Čerstvý vzduch je nenahraditelný.

Záběr se zaměří znovu na Radhu. Robert Pierson jde postupně směrem ke kameře, ke konzoli Radhy.

RADHA: Překvapujete mě, vám se snad venku líbí, ale je to pochopitelné, máte tam klid, nikdo na vás netlačí. Je...

Robert ji přeruší.

PIERSON: Je to peklo. (sedá si) Většinu starostí se snažím odpinkávat na Kekanu, ale stejně je to peklo. (gestikuluje) Hlášení o stavech paliva, hlášení o zásobách jídla, hlášení o nepokojích, hlášení o rádiových vysíláních. Hlášení, hlášení, hlášení! A co s tím proboha mám dělat?

Radha rozpoznala, že se jedná o řečnickou otázku, a tak zůstala mlčet a došla až k oknu.
Střih, pohled ven z pohledu Radhy. Je pod mrakem, ale nezdá se, že bude pršet. Na vnějším plášti se rozsvěcují a zhasínají desítky plamínků od techniků spravujících vnější plášť.
Záběr zpátky na sedícího Piersona, vytahuje si z kapsy nějakou ampulku. Pomalu přejde po bok k Radze.

PIERSON: Desítka lodí musela udělat místo pro jednu obrovskou hromadu šrotu, což teď Odyssey je, že ?

RADHA: Ano.

PIERSON: Otázka tedy zní, a to je hlavní důvod proč jsem přišel, kdy se z této ohromné hromady šrotu stane zase naše milovaná Odyssey?

Pierson roztrhne víčko ampulky a vypije ji.

RADHA: Pane, neměl byste brát ty stimpacky mimo déle trvající boj. (pauza) Někdo by si mohl pomyslet, že se z vás stává… feťák.

Pierson se na ni odmítavě podívá.

PIERSON: Takováhle mluva vám nesedí, majore. Co ty opravy?

RADHA: Těžko říct, opravy pokračují pomalu, není dostatek kvalifikovaných dělníků a inženýrů.

Pierson se už nadechoval k nějaké jízlivé poznámce a Radha tedy zrychlila tok svých myšlenek

RADHA: Ale... Opravy pokračují, to je nejdůležitější. Loď bude brzy moct zase odstartovat, podsvětelný pohon i antigravitační generátory běží, trup drží, štíty už jsou opraveny.

Pierson se pro sebe blaženě usměje.

RADHA: To byla ta dobrá zpráva. Ze zdejší výbavy ale nemůžeme znovu opravit zbraně, takže zapomeňte na coilguny. Jediné, co můžeme rozjet, je několik raketových sil.

PIERSON: Můžeme to rozjet? Tak tedy to rozjeďme! Kdy se fénix vznese z popela?

Na podpoření této myšlenky Pierson zvedl obě ruce vzhůru k nebi. Radha si ho chladně prohlédla.

RADHA: Za týden by měla být Odyssey letu schopná.

PIERSON: To jsem chtěl slyšet. (odmlka) Vím, že tady odvádíte pěkný kus práce, a vím, že se vám to moc nelíbí. Ukočírovat takový počet lidí dá člověku zabrat, ale nedokážu si na toto místo představit nikoho lepšího, než jste vy.

RADHA: Díky… (pohrdavě), pane.

Radha se podívá na hodinky.

RADHA: Je čas na inspekci.

Záběr na Piersona, ten se zazubil. Pomalu se oba otočí zády ke kameře a odcházejí ze záběru.

PIERSON (mimo záběr): Tak si jdeme podat pár inženýrů. (pauza) Mimochodem, dneska je krásně.

Na okno právě začaly dopadat první kapky.

INT. HANGÁR, ZÁKLADNA AGULHAS, EAST LONDON

Záběr na Gummyho, jednoho z pilotů F-302, nižší postavy, a několik dalších pilotů sedících uvnitř. Venku začíná pršet. Piloti čekají v pohotovosti na případný poplach, zrovna jedí v miskách čínské nudle. Za nimi jsou schované stíhačky.

MALÝ PILOT (navazuje): …Varovný systém funguje dobře!

GUMMY (ironicky): Jo, kouřový signály už jsou připravený. (pauza) Mám známého ve velitelským bunkru a říkám ti, celý ten systém velení se rozpadá.

Gummy skloní hlavu a nechutně dlouho srká. Pak zpozoruje něco a kamera se otočí ve směru jeho pohledu. Zvenku přichází sebevědomě Mole. Přijde k volné sedačce a sedne si.

MOLE (sedá si): Huh, člověk neví, jestli si má vybrat pečící slunko nebo tenhle déšť.

Malý pilot do něho praští a posune se dozadu.

MALÝ PILOT: Odsedni si, nechci v noci svítit.

Mole se otočí.

MOLE: Myslíš, že jsem blbej? Není radioaktivní. (pauza) Na druhou stranu, ti místní piloti nejsou z nejbystřejších. Procházel jsem kolem jejich hangáru a jediný slova, co jsem slyšel, byly vole vole vole…

Gummy usrkne další porci a nenápadně promluví k Molovi.

GUMMY: Jsi si jistý, že nemluvili na tebe?

MOLE (znechuceně): Curty, už asi znám důvod, proč ti každé rande zkrachovalo během večeře… (pauza) Každopádně, nevím, kdo z nás dvou tady má více sestřelů…

Ukazuje na sebe.

GUMMY (rádoby s nadhledem): Máš jich víc jen proto, že si tam přičítáš i friendly fire.

Oba se na sebe potichu zadívají, jako dva kohouti před zápasem. Najednou se začne rozeznívat alarm.

Začíná hrát atmosférická hudba, dravé smyčce se prolínají s tóny trumpet, zážitek umocňují na pozadí hrající bubny.

INT. PŘED HANGÁRY, ZÁKLADNA AGULHAS, EAST LONDON

Uvozující záběr na hangáry. Po prostoru zní sirény, je vyhlášen poplach. Všude po celé základně ječí sirény. Ohlušující kvílení se střídá s chvilkami klidu. Přerušovaný poplach je téměř tak hlasitý, až trhá uši. Záběr dovnitř hangáru na piloty vstávající ze sedaček a spěchající ke svým strojům rovněž schovaným pod střechou. Mezi těmi piloty jsou i Gummy a Mole.
Kamera je roztěkaná, běží spolu s nimi, záběr zboku.
Střih, záběr ven, částečně CGI. Scénu sledujeme z ptačí perspektivy, kamera v dešti prolétá několik desítek metrů nad hangáry, ze kterých vyjíždějí F-302 Kestrely. Do toho slyšíme Piersonův energický hlas.

PIERSON (mimo záběr): Dostali jsme potvrzenou zprávu, že se blíží goa´uldský útok na Traansvaldské elektrárny v oblasti Johannesburgu...

Piloti nastupují do Gripenů. Od agresivních, ale zároveň elegantních křivek letounů se odrážejí kapky deště. V dáli vidíme krátký záblesk a vzápětí se ozve hromobití a déšť se ještě zesílí a promění se v nefalšovaný liják.

PIERSON (mimo záběr): Elektrárny zásobují půl státu. Pokud se nepřáteli podaří je zničit, ochromí nás.

Střih, CGI. Z velkého hangáru právě rolují k ráze čtyři F-302 s Gummym v čele.

KEKANA (mimo záběr): Velká akce, na pomoc vám přiletí ze severu letka Cheetahů, volací znak Makhado.

Střih, z ranveje se právě odlepuje první z Gripenů. V těsném závěsu vzlétává další, následovaný dalšími čtyřmi.

KEKANA (mimo záběr): Ze země vás bude podporovat protivzdušná, takže si sakra hlídejte svoje zóny.

PIERSON (mimo záběr): Dobrý lov!

Ve vzduchu už je všech šest Gripenů v trojúhelníkové formaci 1-2-3. Pod nimi právě jako stín prolétají ohromnou rychlostí čtyři temné F-302, aby se těsně před Gripeny vymrštily téměř kolmo vzhůru k nebi.

INT. VELITELSKÝ BUNKR, AGULHAS, EAST LONDON

Záběr na menší betonovou místnost s několika důstojníky. Uprostřed místnosti je taktický stůl podobný tomu z Odyssey, tedy trochu skla, tento je ale mnohem větší a s mapou Jihoafrické republiky na něm. V rohu místnosti je přijímač. V místnosti se u stolu sklání Pierson i Kekana. Jeden z důstojníků má u ucha telefon.

DŮSTOJNÍK: Pohotovostní letky jsou ve vzduchu.

Poručík Sam vstává od přijímače rychle přichází ke stojícímu Piersonovi.

SAM: Pane, Johannesburg hlásí přílet až třiceti keshů s doprovody. (pauza, zoom) Chtějí tam všechno, co máme.

Záběr na Piersona, který si s Kekanou vymění pohledy.

EXT. UBIKACE PILOTŮ, AGULHAS, EAST LONDON

Záběr na betonová kasárna, stejná, z nichž v noci vycházel Gummy, ze kterých vybíhá spousta pilotů, mezi nimi i Ann a Murray. Vybíhají do deště. Kamera zůstává u Murraye a Ann.

MURRAY (nahlas): To je zase počasí na zvracení!

ANN (nahlas): To nedává smysl, poslat ven všechny letky!

MURRAY (nahlas): Jo, jediný, co zbude na obranu města, jsou kity..

Kamera zůstává stát a piloti pokračují v běhu do blízkého hangáru, záběr se za nimi otáčí.

EXT. GUMMYHO F-302

CGI. Curtisův F-302 Kestrel prolétá oblaky, kamera je na křídle - a můžeme si všimnout, že právě míjí jeden z bezpilotních bojových letounů. Střih na onen bezpilotní letoun. Jde o stroj podobný UAVu, ale má pod křídly podvěšené protiletecké řízené střely.

INT. KOKPIT, GUMMYHO F-302

Střih, záběr kabiny Gummyho. Prolétá šedivými mraky.

GUMMY (šum): Velitel zelené letky veliteli žluté letky, udržujte výšku jednoho kilometru a maximální rychlost, my vystoupáme do deseti kilometrů a trošku se rozhlédneme.

INT. KOKPIT, GRIPEN BUTTERFLYIHO

Záběr zepředu. Velitel žluté letky je černoch se zářivě bílými zuby. Na hlavě má tmavou helmu s malým, ostře kontrastujícím žlutým smajlíkem. Nad usmívajícím se smajlíkem je napsáno stejnou kontrastní žlutou barvou ˇBUTTERFLY.´

BUTTERFLY (šum): Butterfly slyší, rozumí a chápe.

INT. KOKPIT, MOLOVA F-302

Záběr zepředu.

MOLE: Slyšeli jste šéfa, bando, do deseti kilometrů, a to tak, že rychle.

A vystartoval jako první přímo vstříc bouřkovému mraku…

EXT. MOLOVA F-302

…ve kterém se okamžitě ztratil.

MOLE (šum, mimo záběr): Ou, tady to se mnou celkem hází, ale je to v pohodě.

GUMMY (šum, mimo záběr): Výška sedm kilometrů a pořád jsme uvnitř toho mraku.

INT. KOKPIT, GUMMYHO F-302

Záběr zepředu na Gummyho obličej, okolo stíhačky šedé mraky.

GUMMY (šum): Ono to snad nikdy neskončí.

A najednou turbulence ustávají a Gummyho tvář oslní zářivé sluneční světlo. Po dešti ani památky.
Střih, výhled ven z kabiny. Nad Curtise se objevuje zářivě modrá obloha, kdežto pod ním se rozprostírá tmavě šedá, nadýchaná pokrývka. Táhne se až kam oko dohlédne a postupně se stáčí mírně doprava, občas to uvnitř mraku modře zazáří, ale tady nahoře se jich to netýká.

GUMMY (šum): Tak co, je to lepší ?

MOLE (šum, mimo záběr): Perfektní.

PILOT (šum, mimo záběr, ironicky): Jo, je to krása…

Najednou se ozve další hlas.

BUTTERFLY (šum, mimo záběr): Do cílové pozice zbývají dvě minuty, zatím žádný vizuální kontakt .

GUMMY (šum): Rozumím, taktéž zatím nic nevidíme.

INT. VELITELSKÝ BUNK, AGULHAS, EAST LONDON

Kekana se dívá na zprávu o útoku, stojí u taktického stolu. Záběr zboku.

KEKANA: Tohle nedává smysl…

Pierson se na něho depresivně zadívá.

PIERSON: Jo… Taky se mi to nelíbí.

Kekana podává rozzuřeně hlášení.

KEKANA (nahlas): Vždyť nás nachytají se staženýma kalhotama!

Pierson se zamračí.

PIERSON (potichu): Tiše, ostatní to o nás dvou nemusejí vědět…

A pak si potáhne cigarety.

KEKANA: Ještě nikdy k nám neletěly keshe přímo z Měsíce, vždycky jen…

Pierson naváže.

PIERSON: Vždycky skočily k cíli, já vím. Tentokrát mají s sebou ale doprovodné stíhače, a ty hyperpohon nemají.

Kekana polkne a zadívá se na Roberta.

KEKANA: Je to past. Buď chtějí zničit naše letadla v jedné velké bitvě, nebo…

Střih na Piersona. Záběr na něho najíždí.

PIERSON: Nebo chtějí vybombardovat letiště.

EXT. U JOHANNESBURGU, ZEMĚ

Záběr na letku 302 letící nad mraky. Kamera se podívá výše na nebe – a spatříme klesat atmosférou dolů desítky bodů. Nechávají za sebou bílou stopu.

INT. KOKPIT, GUMMYHO F-302

GUMMY (šum): Vidíte to taky? Na dvanácti hodinách.

ANN (šum, mimo záběr): To budou banditi.

Gummy polkne.

GUMMY: Fajn, nebudeme čekat na posily. Stormrage, Shorty, odpalte střely, zbytek volná formace, klesněte na úroveň bouřkového mraku, zbraně odjistit!

Pohled spolu s Gummym nahoru na klesajícího nepřítele.

GUMMY (šum): Máme kontakt, výška padesát kliků. Vidím pětadvacet kontaktů, Zelená letka z Agulhas je napadne v osmi klicích. Pokračujte k cíli Butterfly, my se o ně postaráme.

BUTTERFLY (mimo záběr, šum): Rozumím, pokračujeme k cíli.

INT. VELITELSKÝ BUNK, AGULHAS, EAST LONDON

Záběr na Piersona držícího sluchátko telefonu.

PIERSON: Vykliďte palubu a držte prst na štítech, je to jasné?

INT. ODYSSEY, MŮSTEK

Radha sedí na svém místě taktického důstojníka.

RADHA: A jak přesně dlouho máme zůstat v pohotovosti? Posádka to nebude snášet delší dobu.

INT. VELITELSKÝ BUNK, AGULHAS, EAST LONDON

Pierson jen bručivě odpoví.

PIERSON (nahlas): Jestli mám pravdu, tak posádka možná už brzy nebude snášet vůbec nic.

Položí telefon a vstane. Rychle k němu přijde Kekana.

KEKANA: Evakuujeme jednotky, protivzdušná je v pohotovosti. (pauza) Raději by nás měli brzy vybombardovat, protože jestli to je jen planý poplach, nedivil bych se vzpouře.

PIERSON: Odešlete depeši velení, ať se připraví i jinde.

KEKANA: Vždyť nevíme, že…

Pierson ho ale hlasitě přeruší.

PIERSON (křičí): A co by to asi tak jiného bylo!

Pierson se na něho dlouze zadívá… Kekana zůstává potichu. A pak si plukovník potáhne z cigarety.

EXT. U JOHANNESBURGU, ZEMĚ

CGI. Dvojce 302 vystřelí ke klesajícímu nepřáteli čtyři střely… Po několika sekundách letu směrem od nepřítele začnou přilétat oranžové pulsy – a na to scenérii osvětlí jedna jaderná exploze. Obě 302 spěšně zatočí doprava a začnou klesat do mraků.
Střih, Gummyho F-302 prolétá mraky.

GUMMY (mimo záběr, šum): Zaměřte se na Al-keshe, ty jsou priorita. Připraveni? Tak kopněte do vrtule, jde se na to!

Z přídě krátce vyšlehnou modré záblesky, kamera se otočí po směru jejich letu a vidíme rudou záři explozí kdesi kilometry před naší letkou. Střih. Čtveřice F-302 se jako fénix vynořuje z bouřkového mraku a rychle se přibližuje ke goa´uldské letce. Z té se okamžitě oddělují dva stíhače Ori a velkým obloukem, každý na jednu stranu se snaží dostat za skupinku pozemských letounů.

INT. KOKPIT, GUMMYHO F-302

Záběr zepředu.

GUMMY: Mole, Morfeo, vezměte si ty dva!

EXT. U JOHANNESBURGU, ZEMĚ

MURRAY (mimo záběr, šum): Rudá a žlutá vás mají na dohled.

Mole se bez problému zavěšuje za jednoho ze stíhačů a chladně střílí jednu raketu. Ta zasviští vzduchem a neomylně se blíží ke stíhačce, která je už teď zničená. Snaží se vykroutit, ale raketa se ji drží, zvedá prudce svůj letoun vzhůru a začíná stoupat. Bohužel při manévru ztrácí rychlost a raketa ho dostihuje. Obloha zazáří znovu.

MAKHADO 5 (mimo záběr, šum): Máme nepřítele ze tří směrů, zelení, rudí, pokračujete k nám!

MURRAY (mimo záběr, šum): Rozumím, Curty, stáhni se!

Střih. Molovi se nedaří zavěsit se za svůj cíl, kamera je za jeho strojem. Je rychlý a určitě umí manévrovat. Když si myslel, že ho má konečně zaměřeného, vypálil raketu. Ta však neškodně prolétá kolem levého křídla, pak se letoun Ori noří do nižších mraků a Mole ho ztrácí.

MOLE (mimo záběr, šum): Curty, proč nestřílíš raketami?

GUMMY (mimo záběr, šum): Šetřím je, až bude nejhůře.

INT. VELITELSKÝ BUNK, AGULHAS, EAST LONDON

Pierson se opírá o stůl, okolo sedí několik dalších důstojníků. Přijímač je puštěn nahlas.

PILOT (mimo záběr, šum): Je na osmi hodinách!

PILOT (mimo záběr, šum): Letka Bravo z Waterkloofu přilétá z východu!

PILOT (mimo záběr, šum): Dostali ho!

Najednou hlasy utichnou. Pierson se podívá Samovým směrem, a ten po několika okamžicích jen zakroutí hlavou.

SAM: Linky byly přerušeny.

Robert vstane.

PIERSON: Takže už brzy pro nás tahle šaškárna skončí…

Pierson se otočí k důstojníkovi.

PIERSON: Rozezněte alarm, letí na nás.

Důstojník se podívá na plukovníka.

DŮSTOJNÍK (bázlivě): Myslíte?

PIERSON (nahlas): Prostě to udělejte!

EXT. NAD JOHANNESBURGEM, ZEMĚ

CGI. Gummy s Molem se přibližuji k pěti keshům natolik, že už mohou skoro střílet. Mají je pěkně před sebou. Keshe otočí děla dozadu a opětují palbu. Mole vystřelí dvě rakety, ale pak dostane zásah do směrového křídla.

MOLE (mimo záběr, šum): Odpal ty rakety, nebo je po nás!

Detail na Gummyho stroj, z jehož křídel se odpojí šestice protileteckých střel a vyrazí kupředu. Kamera se za nimi otáčí. Jednu z nich sestřeluje kesh, který pak s ostatními čtyřmi bombardéry vletí do nižší vrstvy mraků… A o sekundu později z mraku zaduní pětice explozí.

EXT. TRAANSVALD – ELEKTRÁRNY POBLÍŽ JOHANNESBURGU

Letka šesti Gripenů se blíží k souřadnicím, schovaná v bouřkovém mraku. Déšť bubnuje do skla kokpitu, viditelnost je téměř nulová, orientovat se dá pouze podle přístrojů, navíc letadly otřásají turbulence.

BUTTERFLY (mimo záběr, šum): Makhado, slyšíte mě? Za 30 sekund jsme na dohled.

MAKHADO 5 (mimo záběr, šum): Tady Makhado 5, z naší letky jsme zůstali už jenom dva, nemáme rakety a oni jsou... (pauza) Je jich tu moc. Nezvládáme to tu!

INT. GRIPEN BUTTERFLYIHO, KOKPIT

Záběr zepředu.

BUTTERFLY (šum): Žlutá letko, klesáme, připravte se na tuhý odpor.

Najednou vyletí z mraku, záběr se změní a díváme se spolu s pilotem ven. To, co vidí téměř vyráží dech. Soustavy elektráren se otřásají pod bombami padající z minimálně třech... ne čtyřech al-keshů přímo před nimi. Napravo od nich se v dálce rýsují siluety Johannesburgu, jehož nebe svítí protileteckou střelbou. Ze země se kouří z desítek poničených budov, kouř temný jako samotná smrt, bomby stále padají.

BUTTERFLY (šum): Dobrý bože… (pauza) Rozdělit do dvojic, kryjte si navzájem zadky a zničte ty bombardéry, dokud je ještě co zachraňovat!

EXT. AGULHAS, EAST LONDON, ZEMĚ

Záběr na runway, znovu zní alarm a znovu běhají technici, vojáci i civilisti zdánlivě náhodně po základně. A najednou se vysoko na nebi krátce zableskne. Kamera tam přetěkne a zazoomuje. Z hyperpohonu vystoupí několik titěrných teček.

INT. VELITELSKÝ BUNK, AGULHAS, EAST LONDON

Záběr na Piersona sedícího letargicky v křesle, zatímco okolo důstojníci horlivě pracují. Najednou jeden z nich vykřikne.

DŮSTOJNÍK2: Kontakty! Výška 25 000, směřují naším směrem.

Druhý důstojník vedle jen potichu odvětí.

DŮSTOJNÍK1: To je příliš vysoko… Posílám kity na stíhací kurz!

Pierson si stoupne.

PIERSON: Ne, to nemá význam. UAVy doletí jen do šesti kilometrů, střely mají dolet 18 kilometrů… Jsou mimo náš dosah.

DŮSTOJNÍK1 (nahlas): Ale vždyť klesnou níže!

Pierson jen nesouhlasně zakýve hlavou a přejde ke dveřím.

PIERSON: Je to klasická ukázka výškového bombardování keshů. Vystřelte nahoru jen SAMy a railguny ať se pokusí sundat bomby, které na nás začnou házet. Musím si něco zařídit…

A v tom vyjde ven z místnosti. Důstojníci se po sobě jen tázavě podívají.

EXT. NAD JOHANNESBURGEM, ZEMĚ

CGI. Nebe nad elektrárnami. Jeden z al-keshů se právě připravuje k útoku a klesá, kamera je za ním. Nalétává si do výhodné pozice a pomalu začíná klesat. Jedinou odezvou jsou obláčky protileteckých děl objevující se okolo bombardéru. Normální člověk by se nejspíše zarazil, avšak pilota se zářivým smajlíkem na hlavě to pouze rozběsnilo – za keshem přilétá dvojice Gripenů.

BUTTERFLY (šum, mimo záběr): Miř na motory!

Jeden Gripen se drží za Keshem a zaměřuje ho. Vypaluje pro jistotu dvě rakety, které vyrazí ke klesajícímu bombardéru. Zásah! Kesh takřka ihned exploduje a rozpadne se v trosky.

EXT. GUMMYHO F-302

Kamera zabírá F-302 letící pod mraky a klesající ve formaci k elektrárnám a bitvě nad nimi. Rychle se blížící k al-keshi, který po něm pálí ze svých děl. Žluté pulsy neškodně prolétají kolem, avšak manévrování a uhýbání před pulsy stěžuje pilotovi zaměřování.

GUMMY (šum, mimo záběr): Hodila by se mi pomoc!

A najednou se kamera otočí za Gummyho stroj – nyní je to Gummy, kdo má v zádech nepřítele vynořivšího se z mraků. Stíhačka Ori ho zezadu odstřeluje.

GUMMY (šum, mimo záběr): Sakra!

Další puls a Gummyho stroj je zasažen do jednoho motoru. Rychle to zvedá nahoru do oblak. Kam za ním pokračuje i stíhačka Ori. Záběr zůstává ale na nebi nad elektrárnou a probíhající bitvou. Najednou ale přijde nečekaný modrý záblesk a objeví se… lodi třídy Ha’tak klesající k bojišti.

INT. GRIPEN BUTTERFLYIHO, KOKPIT

Záběr zepředu. Pilot se podívá na sebe.

BUTTERFLY (šum): A do háje, tady Butterfly, všem strojům, ustupte a atom na tu svini nahoře!

MURRAY (šum, mimo záběr): Tady Hank, vyčerpali jsme atom na keshe.

BUTTERFLY (šum): No tak to jsme v pěkný-

Přibližující se žlutá záře a její plamenný dopad do kokpitu Butterflyiho stíhačky.

EXT. GRIPEN BUTTERFLYIHO

Puls spálil kabinu a stíhačka následně explodovala.

Střih, záběr na scenérii zdálky. Ha’tak zahájil palbu na všechny strany, ale tohle není jeho běžný typ. Trasírky pulsů rozjasňují oblohu a létají z mnoha stran lodi. Vzduch zaplavuje množství explozí.

Střih na Gummyho stíhačku. Vidíme na okamžik uvnitř Curtise. Prolétá mraky a střílí před sebe – když v tom vyletí z mraků jen pár stovek metrů od

Ha’taku rozsévajícího zkázu. A krátce před Gummyho 302 je stíhačka Ori, kterou pronásledoval.

INT. GUMMYHO F-302, KOKPIT

Záběr zepředu na nemile překvapeného Gummyho.

GUMMY: Zatracený parchant mě navedl na jatka!

EXT. GUMMYHO F-302

Záběr zepředu. Stroj se prudce zvedl čumákem k nebi a vyhnul se tak několika pulsům – aby se za okamžik znovu vnořil do oblaků.

EXT. NAD AGULHAS, EAST LONDON, ZEMĚ

CGI. Pohled z třicetikilometrové výšky dolů. Skrze hustou přikrývku mraků místy prosvítá povrch. Kamera se vyrovná do vodorovné polohy a můžeme vidět Al-keshe, jak shazují dolů svoje zářivé pumy. Kamera se znovu podívá dolů. Skrze mraky létají ven modré trasírky protivzdušné obrany ničící některé pumy.

INT. VELITELSKÝ BUNKR, AGULHAS, EAST LONDON

Kamera zabírá Piersona, jak utíká chodbou. Prodírá se davem lidí směřujících dovnitř bunkru. Najednou se obraz zatřese a zvenku začne zářit jasné světlo – které se v mžiku stane až příliš jasným. Lidé zoufale ulehnou k podlaze se začne drolit omítka. Záběr končí ozářením celého záběru.

INT. ODYSSEY, MŮSTEK

Pohled zboku na Radhu sedící na můstku společně s Casey. Obě si zakrývají oči před jasnou září přicházející zvenku. I nyní záběr končí v bílé barvě.

EXT. U JOHANNESBURGU, ZEMĚ

Záběr seshora na Ha’tak strojící desítky trasírek menších pulsů do stran. Střih. Detail na dělo Ha’taku – na rozdíl od běžných velkých a silných děl 3. typu, tohle je baterie poskládána z desítek menších pulsních děl, podobných těm z kluzáků.

INT. MURRAYOVA F-302, KOKPIT

Záběr zepředu.

MURRAY (šum): Všem stíhačům, ústup! Okamžitý ústup!

MAKHADO 5 (mimo záběr, šum): Musíme ty bastardy sundat!

MURRAY (ŠUM): Je pozdě! Všem z Agulhas, vraťte se domů, na moji zodpovědnost!

EXT. U JOHANNESBURGU, ZEMĚ

Záběr zdálky na Ha'tak ničící jak stíhače, tak nyní i zbytky elektrárny. Z bojiště směrem ke kameře přilétá letka F-302 a Gripenů. Utíkají. Střih, stíhačky letí roztroušeně mezi mraky, stovky metrů od sebe.

MURRAY (mimo záběr, šum): Utvořte formaci! (pauza) Formaci!

Stíhačky se k sobě začnou pomalu sbližovat. Některé nesou viditelné známky poškození, z některých se kouří.

INT. SIMBINEHO F-302, KOKPIT

Záběr zepředu na černého pilota.

SIMBINE (šum, naštvaně): Co to sakra mělo být!

INT. MURRAYOVA F-302, KOKPIT

Záběr zepředu. Hank vypadá více než sklesle.

MURRAY (šum): Past.

PILOT (šum, mimo záběr): No né, fakt!

MURRAY (šum): Sledovali nás?

MOLE (mimo záběr, šum): Za náma ani duše.

INT. SIMBINEHO F-302, KOKPIT

Záběr zepředu.

SIMBINE (šum): Musíme se tam vrátit.

MURRAY (mimo záběr, šum, nahlas): V žádném případě, jsou to moje rozkazy a ty je splníš! Je to jasný?

Simbine chvíli přemýšlí. Sklopí zrak nadechne se k odpovědi.

SIMBINE (šum): Potvrzuju…

EXT. ZA JOHANNESBURGEM, ZEMĚ

Záběr zboku. K formací stíhaček prolétajících oblaky se připojí další F-302.

INT. GUMMYHO F-302, KOKPIT

Záběr zepředu.

GUMMY (šum): Přišli jsme o Shortyho…

PILOT (mimo záběr, šum): Přišli jsme o více… (pauza) To je ale podělaná bitva!

INT. MOLOVA F-302, KOKPIT

Záběr zepředu.

MOLE (šum): Přišli jsme o víc. A s tímhle přístupem přijdeme ještě o víc.

EXT. VELITELSKÝ BUNKR, AGULHAS, ZEMĚ

Záběr na popálené ocelové dveře bunkru. Je na nich vrstva prachu a omítky a několik trosek, pokroucené ocelové trubky a popálené dřevěně desky.
Najednou se dveře načnou hýbat. Prach je pomalým pohybem sklepávám dolů, až nakonec muž uvnitř dveře dostatečně pootevře. Ven vyjde plukovník Pierson a rozhlíží se po okolí. Za plukovníkem jsou zvědavé oči dalších zachráněných.

INT. SIMBINEHO F-302, KOKPIT

Záběr zepředu. Pilot má v obličeji překvapený výraz.

SIMBINE (šum): Hej… Nemám na radaru žádný kity.

INT. F-302 ANN, KOKPIT

Záběr zepředu.

ANN (šum): Možná to souvisí s tím, že nemáme s věží spojení…

Ann se podívá před sebe.

Všechny tři scény doprovází pomalé jižanské kytarové sólo, jinak jsou v tichu.

EXT. AGULHAS, EAST LONDON ZEMĚ

Záběr na pohled plukovníka. Nebe je stále zatažené. Tři ze čtyř velkých hangárů v pozadí (CGI) jsou zničené, zbyla z nich jen zkroucená výztuž a betonové ruiny. Letištní dráha má uprostřed několik děr, okolí je spálené.

Plukovník pomalu vyjde ven následován ostatními lidmi. Podívá se na nebe – cestu mraky si nahoru razí série menších hřibů, pozůstatků po explozích. Před nebe proletí naše letka F-302 a Gripenů.

EXT. VĚZNICE NA GARU

Kamera zabírá těžká kovová vrata do budovy z tmavých čedičových bloků, hustě prší. Pravé křídlo vrat se otevře a do deště vystupuje Liu, s černými vlasy svázanými do culíku, je oblečená do šedivého trička a tenkých tepláků stejné barvy.

Kamera zabírá Liu zezadu, jak rychle jde po rozbahněné cestě k muži stojícího pod deštníkem na zpevněné cestě. Na sobě má sako, bílou košili a kravatu, což prozrazuje, že se jedná o diplomata.
Když k němu Liu dojde, pomůže jí do dlouhého černého kabátu. Společně pod deštníkem odcházejí.

EXT. AGULHAS, EAST LONDON ZEMĚ

Záběr na Gummyho v jeho poškozeném Kestrelu. Jeho tvář je překvapená a zklamaná. Dívá se dolů.
Střih do jeho pohledu. V dráze letiště jsou mohutné krátery, řada budov je zdevastována, včetně hangárů. Kamera se podívá dále do horizontu a vidíme, že East London je netknutý.

EXT. GARO, STANOVIŠTĚ U BRÁNY

Záběr na majora Griffitha stojícího v plné polní u aktivované brány, kolem něj stojí ještě dva muži. Horizont událostí se vlní a pableskuje, ale všichni tři vojáci se dívají opačným směrem. Kamera se zaměřuje na odraz v Griffithových brýlích, na krásně oranžové zapadající slunce nad lesnatou krajinou.

Střih, přibíhá třetí voják, v rychlosti si nasazuje helmu. Kývne na Griffitha na znamení, že je připraven.

Střih, záběr z výšky na bránu a oranžově zbarvenou scenerii. Tým vstupuje do zvlněné „hladiny“, brána se uzavírá.

INT. VÝTAH DO PODZEMNÍ LABORATOŘE

Kamera zabírá doktora Zelenku oblečeného do bílého pláště, v rukou drží desky s přicvaknutými papíry, můžeme zahlédnout několik nákresů a výpočtů. Výtah tvoří jen prostá ocelová konstrukce, jejíž boky jsou vyplněny pletivem, místo podlahy je jen ocelový rošt. Vešly by se do něj maximálně tak tři osoby. Klec se dá do pohybu a doktor Zelenka se podívá na hodinky.
CGI, výtah klesá na šachtou, jejíž stěny jsou pokryty změtí barevných rour a kabelů, dolů, až se úplně ztrácí.

Hudba ztrácí na intenzitě, přidává se dlouhý tah housle zdůrazňující tísnivost.

INT. BUDOVA, JOHANNESBURG, ZEMĚ

Záběr na několik černochů od hlavy po nohy zabalené v hadrech různých barev. Drží v rukou pušky AK-47. Jsou schovaní u schodiště v nějakém době. Zvenku je slyšet nejasně hulákání davu, zvuky rozbíjeného skla a několik výstřelů. Dovnitř vejde nějaká stejně zahalená hubená žena a podává jim bochník chleba. Všichni ho vyhladověle začnou dělit a zoufale jíst. Žena vyjde zase ven a kamera s ní – vidíme nebe nad městem zatažené mohutnými doutnajícími požáry.

FADE OUT

STARGATE ODYSSEY
S1E06 ‚SEPARATED‘
26.září 2007